

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme: 08-16h,
Vikendom ne radimo.

* Plaćanje računa *
Takse * Osiguranje *
Tehnički pregled
i registracija vozila *

* Odloženo plaćanje:
čekovima,
administrativnom
zabranom,
preko PIO fonda
za penzionere,
karticom Poštanske
štedionice na
6 mesečnih rata.

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

Месна заједница Старчево

свим Старчевкама честита Осми март
- међународни дан борбе за женска права

Слика

ЗИМСКО МИРОВАЊЕ - Свет је леп када сањамо

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXIII

БРОЈ: 387

28. ФЕБРУАР 2026.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан

Филиповић, Зорана Штековић,

Предраг Станковић, Марко

Ивошевић, Далибор Мергел, Вера

Шкулић, Петар Орешковић

(спорт), протојереј-ставрофор

Зоран Малетић (црква), Данијела

Пећанин (школа). Тех. секретар:

Јована Горуновић,

Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1100

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СРП - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994)- : Панчево: Креат-
ивни културни клуб, 1995- (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

Подела канти за рециклажу

Ускоро почиње испорука посуда за издавање секундарних сировина становницима у Старчеву

ЈКП “Хигијена” Панчево у сарадњи са Месном заједницом Старчево започео је током априла поделу плавих канти за издавање пластичног и другог амбалажног отпада у Старчеву.

Сви регистровани корисници услуга ЈКП-а “Хигијена” имаће право да бесплатно преузму посуду/пластичну кantu намењену прикупљању ПЕТ боца, папира, картона, алуминијумских и челичних лименки. Биће потребно да власник домаћинства прикаже, уз личну карту, новији рачун Јавног комуналног предузећа “Хигијена” (или члан домаћинства - са личном картом власника) ради потписивања Уговора о додели плаве канте за учешће у пројекту примарне сепарације отпада у домаћинствима у Старчеву.

Три хиљаде плавих канти за амбалажни отпад пристигло је јула прошле године у ЈКП “Хигијена” из компаније “Екостар пак” - оператера система за управљање амбалажним отпадом, на основу Уговора о уступању опреме на коришћење. Захваљујући овом “Хигијенином” партнеру на успостављању система разврставања секундарних сировина на извору настанка, допуњен је број посуда за још један део становништва које треба да разврстава отпад.

ЈКП “Хигијена” ће настојати да опреми сва домаћинства на територији Града Панчева посудама за издавање отпада. Ову прилику сада ће имати Старчевци и Доловци, а даљим пројектима уводиће се преостали градски делови да би се обухватила читава територија Града Панчева. На основу измерених килограма преузете амбалаже, израчунавање се уштеде у материјалима и енергији на основу примене рециклаже, као и смањење емисије GHG (гасова са ефектом стаклене баште), што је допринос смањењу угљеничког отиска, тј. декарбонизацији у Србији.

Осмомартовски базар

□ Дан жена - 8. март, ове године пада у недељу до када за своје драге даме можете обезбедити леп и оригиналан поклон на осмомартовском базару који ће бити одржан на Тргу неолита, 7 и 8. марта, од 10 до 17 сати. Локални излагачи ће се потрудити да буде за свакога по нешто - од цвећа, али и слаткиша, накита, оригиналних аранжмана и одевних предмета, ручно рађених и по приступачним ценама. Обиђите шаренило које ће красити Трг пред празник. За оне који желе да изложе производе на овом продајном базару - тезгу можете резервисати у Месној заједници Старчево, лично, или на број телефона 013/631-144.

КУТАК за пензионере

- Преко старчевачке испоставе Градског удружења свих пензионера можете се пријавити за бањско лечење у специјализованој болници за рехабилитацију у Соко Бањи. Период за који важи понуда је од 21. до 31. марта, а плаћање је могуће на осам месечних рата - пензионерским чеком или у готовони. Цена износи 39.000 динара.
- Старчевачки пензионери организују путовање у Охрид у периоду од 16. - 18. јула - три ноћења са доручком и вечером и вожња до манастира Наум. Цена износи 15.000 динара, а могуће је плаћање у више месечних рата.
- Пензионери врше упис огревног дрвета. Цена једног кубика износи 11.000 динара. Храст, буква или цер, могу се купити на 12 месечних рата. Дрва се бирају у “Снежани”, а након сечења, врши се испорука на кућну адресу.

□ Све додатне информације можете добити у просторијама старчевачких пензионера које се налазе поред Месне заједнице у некадашњем кафићу “Волејбол”.

УДРУЖЕЊЕ

Одабран

Најлепши славски колачи иленили креативношћу и традицијом

Овај јединствени догађај, одржан у суботу, 14. фебруара, у великој сали старчевачког Дома културе, дванаести пут заредом успешно је организовало домаће Удружење жена “Неолит”, уз помоћ локалних институција - Месне заједнице и Дома културе.

На овогодишњој манифестацији “Избор за најлепши славски колач” било је на десетине правих уметничких дела, који су пленили креативношћу, али и дубоко укореваном традицијом. А “неолићанкама” су на дан Светог Трифуна у госте дошле пре свега колегинице из дванаест удружења. И то два омољичка - “Жисел” и “Омољчанке”, затим “Боназ Шандор” из Ивановца, “Бетван” из Војловице, “Доловке”, “Илинден” из Јабучке, “Етно-кутак” из Качарева, “Вредне руке Црепаје”, као и “Панчевке”, “Веште руке”, “Царство машиница”, “Савка креатива”.

Све оне су на штандовима на базару приказале своје рукотворине, што су учинили и старчевачки пчелари и дестилери, па је поред разних сланих и слатких ђаконија и непробројивих ручних радова било и меда, ракије, вина...

Радионица уз звуке кавала

Занимљиво је било и пре званичног отварања, када су на једном од столова чланице “Неолита” Љубица Јовановић и Драгана Алексић, под будним оком председнице Љилане Зарић, подучавале децу основношколског узраста мешању и обликовању теста.

- У питању је десетак девојчица узраста трећег и четвртог разреда, које су претходно долазиле на креативне радионице из плетења и хеклања. Овог пута правиле су симболе за славски колач, заправо најпре су их месиле, па

развличиле оклагијом, обликовале их и училе шта који значи - рекла је Љилана Зарић.

Убрзо је почео културно-уметнички програм, у оквиру ког су чланице КУД-а “Неолит” одиграле две игре, а вишеструко награђивани старчевачки музичар Алекса Милетић свирао је на кавалу и фрули.

Надметање у три категорије

Упоредо с тим, чланови жирија овогодишњег избора за најлепши славски колач, локални протојереј Зоран Малетић и професор у области гастрономије Слободан Чалић, оцењивали су визуелни изглед приспелих узорака, као и то да ли су сви елементи заступљени. Након подужег и опсежног већања они су потом прогласили најбоље.

Тако је у категорији удружења прво место освојио јабучки “Илинден”, други је био “Боназ Шандор” из Ивановца, а треће “Доловке”.

У појединачној конкуренцији прва два места управо су заузеле поменуте Старчевке - Љубица Јовановић и Драгана Алексић, а треће Љубица Николић из Београда.

Жири је оцењивао и најлепши штанд, који су, према њиховој одлуци, уредиле “Вредне руке Црепаје”, испред оних који су креирале чланице војловачког “Бетвана” и “Панчевке”.

Након проглашења настављено је дружење на закусци у просторијама удружења “Неолит”, а према речима председнице Љилане Зарић, угошћено је више од сто људи.

- Захваљујем свима на подршци и присуству и надам се да су се добро провели. Очекујем да ћемо да на овај и друге начине наставити да чувамо традицију и позивам све које слично размишљају да нам се придруже како би наредна манифестација била још боља - навела је Зарић.

ЖЕНА ВЕРНО ЧУВА СТАРЕ ВРЕДНОСТИ

најлепши славски колач

Гошће се представиле како доликује

Међу гошћама биле су и представнице Удружења жена "Етно-кутак", а њих две су правиле славски колач - Ђурђина Пешић и Оливера Ђелиновић.

- Немам неки одређени рецепт, али у њега иду брашно, јаје и квасац, као и можда мало соли, шећера, уља. Треба да нарасте, па се двапут премеси и стави се у калуп. Опет се чека да нарасте и пече се. Што се тиче украшавања, детаљи су класични, као што су кукуруз, пшеница, птице, цвече, крст и печат. На крају сам га намазала јајетом - наводи Оливера.

Поред њих две, биле су присутне и Гордана Маниташевић, Милева Петковска и Мица Мандић, а на свој штанд су изнеле штрудле, бакин колач, жито, салчиће и баклаву.

Председница "Доловки" Катица Смиљковић наводи да су се она и колегинице преставиле, по традицији, својим чувеним штрудлама, али су изложиле и обланде, старински колач "шапице", као и разне пите и гибанице.

- С обзиром на то да се истовремено одржава и "Винаријада", део наших чланица остао је и Долову, да и тамо одговоримо на позив љубазних домаћина да им гостујемо на слави Свети Трифун - навела је Катица.

Њена колегиница Софка Стефановић направила је колач за такмичење.

- Нема неке филозофије што се тиче мешања, све је класично. Умесила сам га с водом. Што се тиче украшавања, има ту локалних специфичности, попут натписа *Свети Трифун*, па књига, грозд флаша и чапа с вином - наводи Софка.

Ручни радови за све укусе

Удружење "Веште руке" дошло је у саставу Јелка

Награђени учесници манифестације

Ђорђевић и Сана Инђић.

- Презентовале смо разне предмете од вуне - од сапуна до огрлица. Изнеле смо и украсне магнете, који су такође били занимљиви посетиоцима - наводи Јелка.

Везиље из војловачког Словачког културно - просветног друштва "Бетван" представљале су Зуза Чријепок, Анђелка Колар, Ката Бешка и Евка Шаламун.

Оне нису донеле колач, али су изложиле много тога интересантног и заузеле друго место када је реч о лепо уређеном штанду.

- Ми се углавном бавимо везом, печемо колаче и чувамо друге старинске обичаје. Има ту и ткања крпара, штрикања џемпера, брушења стакла - наводи Зуза.

Напоследку све оне су истакле да им је на оваквим манифестацијама дружење најважније...

Јабучанке заједнички до победе

У конкуренцији удружења победиле су жене из јабучког "Илиндена", који су представљале Милица Додевски, Трајанка Арсовски, Анка Стајчић и Слободанка Јовановска.

Интересантно је да су, за разлику од других, све оне за-

једнички правиле свој славски колач.

- Све четири смо то урадиле, а најпре смо умесиле тесто с квасцем и млеком, плус брашно и шећер. Пекле сме га 20 минута, па смо ставиле украсе, и то жито, књигу, птичице и друго. Богами смо украсе претходно правиле неколико сати. Потом смо колач пекле још десетак минута и донеле га у Старчево. Поред тога, изложиле смо и своје ручне радове - прича Милица Додевски.

Удружење жена "Неолит" је на овогодишњој манифестацији организовало и радионицу мешања за ученице од трећег разреда, које су се и раније одазивале на сличне позиве као што су учење плетења и хеклања. Поред осталих, тесто су месиле и обликовале Марија Милошевић, Искра Секулић, Миљана Адамов, Дуња Јовановић, Николина Влаховић, Ленка Секулић, Маријана Савић и Уна Живковић.

Ј. Филиповић

И ученице су месиле

ИНТЕРВЈУ

Данило Бјелица,
ДИРЕКТОР ЈКП-а “ЗЕЛЕНИЛО”

Увек смо на услузи нашим суграђанима

Јавно комунално предузеће Зеленило које се сјара о зеленим површинама, пажљиво праћи све потребе Панчевца

Данило Бјелица

Како бисте оценили стање зелених површина у Панчеву на почетку ове године?

- Стање зелених површина је уобичајено за овај период године. ЈКП “Зеленило” зимске месеце, који представљају период мировања вегетације, користи за припрему зелених површина за нову сезону.

У том смислу, обављају се радови на сакупљању заосталог лишћа са травњака, што ће омогућити трави да несметано расте, радови на резивању и уклањању стабала, вађењу пањева и наравно, садњи нових садница дрвећа.

Који су били највећи изазови у раду ЈКП-а “Зеленило” током претходне године?

- Највећи изазов у претходној години јесте борба за опстанак пре свега младих стабала дрвећа на јавним зеленим површинама током сушних месеци. У протеклих неколико година количина падавина током јесени и зиме је била смањена па је влага у земљишту још од раног пролећа била на критичном нивоу, а температуре неуобичајено високе за ране пролећне месеце. Због тога су екипе “Зеленила” које раде на заливању биле ангажоване веома рано током године, већ од почетка априла месеца.

ЈКП “Зеленило” током године ради на повећању зелених површина. Колико је ово важан овај посао за вас, а шта тиме добијају грађани?

- Наше предузеће ради на повећању уређених јавних зелених површина у самом Панчеву, док су у околним насељеним местима за то задужена локална комунална предузећа.

За нас је важно да све јавне зелене површине приведемо намени, уредимо их у складу са њиховом сврхом, што, осим функције коју добијају, нама олакшава одржавање. Грађани тиме добијају уређене јавне површине које могу да користе.

На који начин одговарате на све веће захтеве грађана када је у питању уређење и одржавање зелених јавних површина?

- Радници “Зеленила” се труде да изађу у сусрет грађанима у складу са својим могућностима. Одржавање зелених површина није једноставан посао имајући у виду да се ради о великој површини, преко 200 хектара јавних зелених површина, 90 дечијих игралишта и другог парковског мобилијара.

Како оцењујете стање зелених површина у Старчеву и које су биле кључне активности у овом насељу у претходном периоду?

- Старчево је насеље које има своје комунално предузеће које се бави уређењем и одржавањем зелених површина. “Зеленило” помогне повремено, када је неопходно, као и у осталим насељеним местима.

Који су приоритети ЈКП-а “Зеленило” у овој години? Да ли је то уређење Зелене пијаце?

- Наши приоритети јесу очување и унапређење стања постојећих јавних зелених површина и гробља, редовно одржавање кошењем, производња биљног материјала, како цветних врста тако и дрвећа, обнављање механизације која је временска, очување квалификоване радне снаге.

На откривање главне градске пијаце ће бити капитална инвестиција, веома важна за нас, али и све грађане који је користе, како продавце тако и купце, ниво пружања услуга биће неупоредиво квалитетнији. Ово је значајна инвестиција Града Панчева који ће водити њено спровођење.

Које су најзначајније инвестиције које планирате у 2026. години?

- “Зеленило“ ове године планира инвестиције на пољу механизације која ће нам омогућити квалитетније пружање услуга.

Да ли су у плану набавке нове механизације како би се унапредио квалитет рада на терену?

- Управо у 2026. години планирамо набавку неопходне механизације као што су камиони и неке специјализоване машине за рад на терену. Такође, планирамо инвестиције које се тичу побољшања процеса радничке производње и унапређења услова рада наших радника.

Колико је важно да један град има што више зелених површина?

- За свако урбано подручје површине под зеленилом доприносе квалитетном животу становника. Већина житеља оваквих средина немају сопствене вртове и окућнице већ живе у стамбеним зградама, и утолико је потреба за јавним отвореним површинама све већа. Посебно

су потребни простори за игру, јер деца проводе највише времена напољу. Наравно, ту су и старије категорије корисника којима је потребан нешто мирнији амбијент. Једно је заједничко за све - крошње дрвећа и травњак су незаменљиви.

Зеленило посебну пажњу усмерава ка одржавању и уређењу Народне баште. Да ли је током ове године у плану додатно уређење овог простора?

- Парк Народна башта је увек у врху наших приоритета. Велики број суграђана проводи своје слободно време тамо и зато се трудимо да она буде угодна свим корисницима. Сваке године Народну башту обновимо у неком сегменту. И ове године ћемо обратити пажњу на одржавање мобилијара, али и на садњу нових садница дрвећа. Народна башта је својеврсна збирка пре свега разних врста дрвећа, а сваке године је допунимо неком новом, трудећи се да будемо у тренду.

*Зорана
Шћековић*

ЕКО: Рециклирај!

Јовица Стојковић рециклира

□ **ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ** > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чеп за хендикеп”. Дванаест тура чепова је предата, а прикупљање нове, дванаесте, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфурту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а “Старчевац” можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Позови “Хигијену” и изнајми контејнер за шут!

Сви грађани Старчево знају да је СТРОГО ЗАБРАЊЕНО одлагање било каквог смећа на за то непредвиђеним местима и стварање дивљих депонија. С обзиром на то да наше место више нема депонију, поставља се питање шта радити ако је потребно да ванредно одложимо већу количину отпада.

ЈКП “Хигијена” која се бави одношењем и депоновањем смећа и шута нуди своје услуге за такве ванредне ситуације! Уколико нешто градите и имате отпадни грађевински материјал (шут), можете у ту сврху изнајмити велики контејнер од 5 м³ (у коме поред шута може да се одложити сав кабасти отпад и кућно смеће). Услуга довозења, одвозења и депоновања овог контејнера кошта 6.675 динара. Мали контејнер од 1,1 м³, који служи искључиво за кућно смеће можете изнајмити за 1.023 динара. За ближе информације о овим услугама можете се обратити ЈКП-у “Хигијена” (013/327-000, или бесплатна линија 0800/111-013).

Месна заједница Старчево и локални комуналци упозоравају грађане да ће се увести већа контрола оних који не поштују законе и градске одлуке и тиме угрожавају безбедност свих савесних грађана, а да су казне за непрописно одлагање смећа вишеструко веће од изнајмљивања “Хигијениних” контејнера. Будимо одговорни према околини, тако је боље за све нас, а и јештиније је!

ПОСТАНИ НОВИНАР/САРАДНИК “Старчевачких новина”!

Уколико поседујеш таленат да на креативан начин сагледаваш свет око себе и умеш да се новинарски изразиш - ти нам требаш! Јави се редакцији > snovine94@hotmail.com

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo

Pančevački put 2, Starčevo

Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h

subota: 08h - 17h

nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Успешна дечија представа домске драмске секције

Дом културе у Старчеву је почетком прошле године покренуо драмску секцију за децу, која је до сада изнедрила три позоришне премијере. Најновија, трећа по реду представа, носи назив “Потрага за Деда Мразом”.

Представа је успешно изведена 29. јануара, пред пуном великом салом и награђена је снажним аплаузом публике. Током изведбе осећала се велика подршка и енергија присутних, што је додатно допринело топлој атмосфери и улешало хладан јануарски дан. Тема представе усмерена је на истинске вредности, значај заједништва и дух празника.

Кроз око 45 минута игре, на сцени су се смењивали бројни ликови - Деда Мраз, Нова година, вила Зубић, Ускршњи зека, Рудолф, вилењаци, директор робне куће, као и деца са својим празничним жељама.

Представу је режирала учитељица Весна Ђорђевић, уједно и вођа драмске секције, која је о самом комаду и малим глумцима рекла:

- Представа говори о данашњој деци која су усмерена само на скупе поклоне, зборављајући праве вредности. Кроз радњу која се одвија у представи истиче се девојчица која не жели материјалне ствари, већ има жељу да њени роди-

Млади глумци аматери

тељи проводе више времена са њом, чиме представа наглашава значај породице, љубави и пажње у односу на поклоне и материјално богатство. Деца-глумци су представу изнели са много труда, емоције и искрености, преносећи јасну поруку о правим вредностима, важности породице и пажње коју делимо једни с другима - истакла је Весна Ђорђевић.

У представи је учествовало ук-

упно четрнаест младих глумаца аматера: Ана Станковић, Давид Чоловић, Дуња Навала, Анђела Навала, Милица Крстић, Ђурђа Петровић, Петар Станковић, Дуња Минић, Дуња Величковић, Андреа Павловић, Огњен Спасић, Ђорђе Иванов, Гвозден Милошев и Лана Арсовски. Оригиналну музику за ову прилику радио је Јано Керекеш.

М.И/М.Ј.

Трифуновић о старчевачким играма, песмама и ношњи

Културно вече посвећено Старчеву представљало је још један значајан корак у очувању и представљању прошлости овог места, чиме се удружење “Пагус” успешно бави већ једанаест година. Овога пута, фокус програма био је на богатом фолклорном наслеђу и народној традицији Старчева, кроз приказ народних игара, песама, ношњи и обичаја. Предавање на ову тему одржао је Дејан Трифуновић, уметнички директор КУД-а “Станко Пауновић - НИС-РНИ”, који од 2003. године систематски прикупља, проучава и документује фолклорно благо нашег места.

Током програма, публика је имала прилику да се упозна са бројним обрађеним фотографијама и архивским записима који сведоче о животу и традицији Старчеваца кроз време. Посебан акценат стављен је на чак седамнаест прикупљених народних игара и песама, као и на прилике у којима су се оне изводиле. Атмосферу су додатно употпунили аудио и видео записи изворних народних песама и игара, који су присутне вратили у дух некадашњих времена.

Овом приликом најављено је и прво обједињено издање резултата теренских истраживања Дејана Трифуновића, које ће у почетку бити објављено у елек-

Видео-приказ игара на предавању

тронском формату, у издању удружења “Пагус”.

Догађај је реализован у организацији удружења “Пагус”, у оквиру пројекта “Старчево кроз векове - свим чулима”, који је финансирао Град Панчево, уз значајну подршку Дома културе.

М. И.

□ Зимски биоскоп за старчевачке забавиштанце одржан је 23. јануара у малој сали Дома културе. Сва места била су попуњена, светла угашена, тон спреман и видео креће... Малишани су уживали у доживљајима овчице Шон, која их је на моменте подигла са столица док су навигали да успе у својим задацима.

Ускоро крећу радови?

Обилазница улази у завршни круж: велика експропријација покреће најважнији инфраструктурни пројекат у околини

Изградња недостајућег сектора Ц Обилазнице око Београда, кључне везе Бубањ поток - Винча - Старчево, улази у нову фазу. Влада Републике Србије усвојила је решење којим се утврђује јавни интерес за експропријацију земљишта и објеката на траси будућег аутопута и обилазне железнице, што је један од последњих административних корака пре почетка радова.

Овај потез се уклапа у шири план да се комплетира обилазни коридор око престонице и коначно измести теретни саобраћај из градског језгра, што последњих година постаје све важније и за саобраћај, и за безбедност, и за развој околних зона, укључујући и тржиште некретнина.

Шта је обухваћено најновијом одлуком

Усвојено решење обухвата експропријацију, административни пренос непокретности и установљавање права службености за изградњу аутопутске деонице Бубањ поток - Винча - Панчево (Старчево), као и железничке трасе на истој траси. У обухвату се налазе катастарске општине на територији Београда (Бели Поток, Зуце, Лештане, Болеч, Винча, Ритопек, Калуђерица) и Панчева (Јабука, Панчево, Војловица, Старчево, Иваново).

Решење обухвата и изградњу и измештање далековода, као и пратећу енергетску инфраструктуру, у складу са постојећим Планом детаљне регулације за друмско-железничку обилазницу са мостом преко Дунава.

Припрема документације у току

Крајем 2023. године Министарство заштите животне средине потврдило је да је поднет захтев за одређивање обима и садржаја Студије о процени утицаја на животну средину за деоницу Ц. Пре тога, ЈП "Путеви Србије" изабрали су извођаче за израду Просторног плана подручја посебне намене: Саобраћајни институт ЦИП и Институт за архитектуру и урбанизам Србије.

План предвиђа изградњу око 31 км аутопута, око 29 км железничке трасе, два тунела (Бубањ поток и Лештане), четири велике раскрснице, мост преко Дунава дужине око 1.320 метара.

Железничка обилазница повезаће београдски железнички чвор са пругама према Вршцу и Зрењанину, чиме се омогућава потпуно измештање теретног и опасног терета из централних делова Београда и Панчева. Данас се такви возови, након затварања Главне железничке станице 2018, још увек крећу ноћу кроз градске тунеле.

Зашто је деоница Ц важна

Отварање деонице Б (Стражевица - Бубањ поток) у јуну 2023. године створило је предуслове да се комплетира читав јужни сектор обилазнице. Деоница Ц је логичан наставак и последња велика целина која недостаје за функционално заокруживање аутопута око престонице.

За београдске јужне, источне и панчевачке зоне очекује се вишегодишњи просторни и тржишни ефекат у виду брже и сигурније везе са централним деловима Београда, растерећење локалних саобраћајница, боља доступност будућим пословним и логистичким зонама, као и повећање атрактивности стамбених локација у приградским насељима уз трасу.

Када радови на деоници Ц почну, држава планира и пројектовање дела Д, који би Панчево повезао до будућег моста код Батајнице, формирајући још једну обилазну осу према аутопуту Београд - Нови Сад. На тај начин главни град Србије коначно ће добити саобраћајну мрежу какву и заслужује у 21. веку.

некретнине.рс

ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ НА ФОТО-КОНКУРСУ "ГРАДИТЕЉСКО НАСЛЕЂЕ СТАРЧЕВА"

Дом културе у Старчеву вас позива да учествујете на фото конкурс који је тема градителско наслеђе Старчева са циљем формирања изложбе у галерији старчевачког музеја.

Уколико волите фотографију, имате професионални фото-апарат или мобилни телефон са бољом камером и волите да фотографисте или сте некада фотографисали, овај позив је за вас.

Овековечите старе куће, амбаре, капије, помоћне објекте, оgrade и дворишне целине које одликују градителско наслеђе, односно живот Старчева у периоду до 1980. године.

Позивају се и сви Старчевци/ке који/е имају старе фотографије (црно беле или у боји) својих породичних кућа из Старчева да их такође пошаљу на конкурс, донесу на скенирање у Дом културе или поклоне музеју историје Старчева како бисмо и на тај начин допринели очувању сећања на градителско наслеђе Старчева.

Посебни услови за учешће:

Савремене фотографије:

- Потребно је да буду у јпег формату високе резолуције (минимум 2К)
- Фотографија мора у називу имати пуно име и презиме аутора и назив фотографије
- У пропратном тексту је обавезно навођење адресе на којој је фотографија усликана, уз дато појашњење о објекту (уколико се зна година настанка и слично)

Старе фотографије:

- Фотографије морају бити скениране у резолуцији минимално 600 dpi
- Уз фотографију је потребно навођење које је ближе одређује (аутор фотографије, година настанка, садржај слике - уколико се зна година настанка фотографисаног објекта и слично)

Начин слања

- Мејлом: Савремене ауторске фотографије и скениране старе фотографије уз пропратне наведене детаље који их описују шаљите на мејл muzej.starcevo@gmail.com
- Физички: Уколико нисте у могућности да старе фотографије скенирате, можете доћи у Дом културе и ми ћемо то урадити за вас.

Рок за слање/предају фотографија

- 30. март 2026. године

Селекција фотографија

- Селекција фотографија обавиће се до средине априла, када ће бити одабрано најмање 25 фотографија које ће се изградити и изложити на изложби.
- Предност при одабиру ће имати фотографије без додатне обраде, као и фотографије које испуњавају све наведене пропратне информације из услова.

Лице с насловнице: Ђурена Вељковић, васпитачица Љубав према деци је кључна

Ђурена Вељковић је рођена 1961. године у Паклештици у околини Пирота. Са југа Србије са родитељима долази у Земун 1963. године, а годину дана касније се селе у Старчево. По завршетку основне школе, похађала је девети и десети разред. Тада одлучује да буде васпитач и уписује Средњу педагошку школу у Београду, где после завршава и Вишу педагошку академију. Као средњошколка играла је фолклор при школи и на манифестацијама наступала са полазницима Војне академије из Титове гарде. Од 1999. године ради у старчевачком забавишту и бројне генерације деце је памте као омиљену васпитачицу. Са супругом Драганом има двоје деце, Бојану и Бојана. Поносна је бака петоро унука: Уне, Таре, Теодоре, Лене и Богдана који је веома усређују.

Када и како се јавила идеја да изаберете професију васпитача?

- Идеја је произашла из љубави према деци. Код мене се препознала још у детињству јер сам чувала млађег брата, а и улица нам је била пуна деце. Ту се родила љубав према млађој деци јер сам била најстарија и бринула о њима. Волим игру, креативна сам и увек сам се трудила да им будем подршка млађима. Много волим децу и увек кажем: "У срце ме дирај. У децу ме не дирај."

Како су изгледали почеци рада са децом у вртићу?

- Прво радно искуство ми је било у вртићима у Војловици и Панчеву. На позив тадашњег директора старчевачке школе Милета Филиповића прешла сам да радим у Старчево и то у старом објекту. Училинице су нам биле тамо где је сад музејска поставка. Било је лепо и пространо са двориштем које није било ограђено, па су деца знала и да побегну кад изађу у пољски тоалет. Почетак посла васпитача изгледао ми је као период упознавања и прилагођавања. Прво упознајем колегинице и од њих прикупљам сазнањем информације о групи у којој почињем да радим. Упознајем се са децом

Васпитачица Ђурена

кроз неку шaljиву причу и у исто време стварамо пријатну атмосферу где се деца опуште и тако успоставе контакт са мном.

Да ли Вам је лакше било на почетку каријере или сад са 32 година искуства?

- Цео радни век сам провела у раду са малишанима. Искусила сам како је радити са градском децом, али и са децом из мањих средина као што је Старчево. Што се тиче самог рада, увек ми је било исто, само што су се деца променила. Она су данас захтевнија.

Шта су Ваши циљеви у раду са децом?

- Циљ васпитача је да подстиче целовит развој детета кроз игру, учење и позитивне односе. Васпитач ствара сигурно и подстицајно окружење у коме дете развија самосталност, самопоуздање и социјалне вештине.

Шта су за Вас успеси у раду са децом?

- Они се огледају у срећном, самосталном и радозналом детету које напредује у складу са својим могућностима. Виде се и кроз добру сарадњу са породицом, затим кроз позитивну атмосферу и постигнуте васпитно-образовне циљеве.

Сведоци смо брзих технолошких и друштвених

промена последњих година. Како то утиче на децу?

- Деца су изложена таблетицама, телефонима и екранима од малих ногу што утиче на пажњу и стрпљење. Брже се прилагођавају технологији. Деца су раније више времена проводила у слободној игри, била самосталнија и поштовала ауторитет, док данас деца више траже подршку одраслих. Данас дете чешће борави у затвореном простору и има мање стрпљења, док се пре више играло напољу са другарима. Приметно је да су се деца раније лакше сама забављала и решавала сукобе, а данас траже помоћ одраслих.

Колико савремене технологије треба да буду заступљене у раду са децом у тим раним узрастима?

- Савремена технологија треба да буде заступљена у

раду са децом јер подстиче учење, радозналост и развој савремених вештина. Користи се смислено као подршка игри и активностима уз вођство васпитача. Технологије не замењују игру, дружење и боравак у природи.

Како бисте описали Вашу професију некоме ко данас размишља да се школује за васпитача?

- Бити васпитач значи имати посао који има смисао јер директно утиче на детињство и развој деце. То је позив у ком сваки дан видиш резултат свога рада кроз децији напредак, осмех и поверење, а при томе стално "растеш" као особа.

Ове године одлазите у пензију. Да ли ће вам недостајати рад са децом?

- Хоће, веома много.

Милена Јовишић

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Старчево у фокусу 2".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина"

ВЕСТИ из Школе >

Школска слава

Славски програм

Презник посвећен првом архиепископу и просветитељу Светом Сави свечано је обележен 27. јануара у сали наше школе. Светосавском химном и уз пламен славске свеће отпочело је резање славског колача. Свештеници Зоран и Недељко, заједно са присутнима, помолили су се за здравље и успех свих ученика, наставника и родитеља.

Свечаност је настављена програмом у коме су ученици кроз песму и драмске приказе приказали живот и дело Светог Саве. Он је непресушни извор инспирације, подршке и поноса на сваком пољу наше делатности, а пре свега у просвети, образовању и култури.

Џудо и одбојка

На међународном џудо-турниру који је одржан 8. фебруара, ученик наше школе Филип Јелић 3/2, освојио је треће место и бронзану медаљу.

Наша школа је 4. фебруара била домаћин такмичења у одбојци. Поред Старчевки, одбојкашко знање су показале и ученице ОШ "Ђура Јакшић" и ОШ "Исидора Секулић" из Панчева. У првој утакмици, у великој борби, ученице старчевачке школе победиле су "Ђурину", али су поражене од "Исидорине" школе. Екипу су чиниле: Ана Барбара, Соња Југа, Ленка Гојковић, Марија Угриновић, Катарина Влаховић, Уна Теофиловић (све из 8/1), Анђела Попадић, Јана Ђирковић, Андреа Гаргауновић (8/2), Миа Пешић и Аница Ђирковић (7/1), Хелена Живановић, Миљана Ерор, Ива Јевремовић и Лена Недић (све из 7/2).

На градском првенству у одбојци за дечаке које је одржано 9. фебруара у ОШ "Мирослав Антић" у Панчеву, ученици наше школе су освојили прво место. У првој утакмици победили су ОШ "Исидора Секулић", а у другој домаћина, а као градски прваци, стекли су право да се такмиче на окружном првенству. Екипу су чинили: Угљеша Вулин, Андреја Аксић, Андреј Јовановић, Страхиња Рњак (сви 8/2), Данило Иванков, Сергеј Горуновић, Данило Стефанов (8/1), Иван Оморац (7/1), Јован Туркаљ (7/2), Леон Југа (6/1) и Вук Влаховић (6/3).

Празници

У нашој школи обележени су и празници - Свети Трифун и Валентин као и Дан државности.

Тај дан је један од најбитнијих празника у Србији и у политичком, културном и историјском смислу, који се обележава у знак сећања на почетак Првог српског устанка. Те давне 1835. године у Крагујевцу је проглашен Сретењски устав. Обележавањем овог дана, нација чува своју традицију која не сме да се заборава.

Читајмо гласно

Школска библиотека редовно обележава Национални дан књиге и учествује у акцији "Читајмо гласно" са циљем да подсети на значај читања и трајну вредност књиге.

Библиотекарка наше школе, наставнице српског језика и учитељице, учествовале су у овој акцији. Ученици су у оквиру својих одељењских заједница читали гласно познате и непознате текстове, разговарали о књигама и значају књиге у свакодневном животу. На овај дан подсећамо се колико су речи важне, а књиге драгоцене.

Књига нас учи, инспирише, повезује и води кроз свет знања, маште и културе. Читањем учимо, растемо, сањамо и откривамо нове светове. Зато, данас, а и сваког дана, читајмо гласно, делимо лепе мисли и негујмо љубав према књизи.

Данијела Зилић Пећанин

Обележавање празника

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

BESPLATNA DOSTAVA

ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA

(dostava radi 15-22 sata)

Telefon: 062 18 80 141

Акварели Младена Јагушта

Са отварања изложбе

Изложба акварела Младена Јагушта (1924-2025) отворена је 5. фебруара у галерији “Боем”, а догађај је привукао велики број посетилаца не само из Старчева већ и “са стране”. Аутор изложених радова је међународно признати диригент и универзитетски професор, али и неко са извредним даром за сликарство, чије радове је реткост било видети до сада на изложбама.

Музички увод те вечери приредио је Андреј Урошев, талентовани виолиниста издвојеног одељења Музичке школе “Јован Бандур” у Старчеву из класе проф. Естер Кртић, а у клавирској пратњи проф. Кристине Кртић.

Публика је затим нешто више могла да чује о лику и делу Младена Јагушта од Марка Ивошевића, директора Дома културе, Чедомира Кесића, члана уметничког савета галерије “Боем” и Ила Акада, унука чувеног диригента, који је рекао:

- На овом зиду су слике уз које сам ја растао. Дека је целог века упоредо служио двома уметностима, с једне стране сликарству, с друге музици. И сам се својеремено двоумио да ли да упише академију ликовних или музичких уметности. Схватио је да може да се бави сликарством кад жели да нађе свој мир. Изложени акварели са зградама су из Охрида, где је ишао са симфонијским оркестром и хором, и веома су необични за његов опус. Остали су највећим делом са Мљета где је ишао на летовање. Има и оних који су настали посредно кад је видео колекцију фотографија са Старе планине, објаснио је уметников унук.

Ови светли акварели у чијем је фокусу већином приroda, а који одишу хармонијом и заједништвом, могу да се погледају до 5. марта.

М. Јовишић

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно слање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу, или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Света тајна причешћа

Свету тајну причешћа примамо у виду хлеба и вина право Тело и праву Крв Господа Исуса Христа. Ова Света тајна представља врхунац љубави и заједништва између Бога и човека. Свету тајну причешћа установио је сам Исус Христос на Тајној вечери: “А кад су јели, узео Исус хлеб, благослови, изломи и даде ученицима и рече: узмите, једите; ово је тело моје. Тада узео чашу и захвали, даде им и рече: пијте из ње сви; јер ово је моја крв савеза, која се пролива за многе ради опроштаја грехова.” Свето причешће се припрема и прима за време најважнијег црквеног богослужења, Свете литургије.

Верници се за Свето причешће припремају постом и молитвом. За здраве вернике припрема је строжа, него за болесне, односно здрави верници строже посте него болесни. Недељу дана пред причешће држи се строги пост, дакле, пости се на води, не употребљава се уље. На Светој литургији верници исповедају своје грехове свештенику, он их затим разрешава грехова и утврђује да ли су спремни да приме Свету тајну, тек после тога верници могу приступити путу (чаши) са Светим причешћем. У изузетним случајевима када су у питању болесници на смрти, и када је потребно брзо причешће, могу изостати уобичајене припреме, тј. ови верници не посте пре причешћа, већ их свештеник само исповеди и причести. Ово се чини због тога да би се верник пре смрти сјединио са Богом. У оваквим случајевима свештеник односи Свете дарове у дом болесника и тамо га причешћује. Овај обред се може вршити и у дому оних болесника који нису на смрти, али су непокретни, и не могу да дођу у цркву. Тада то није последње причешће, већ свештеник причешћује болесника за здравље душе и тела.

Данас се верници најчешће причешћују у току четири велика поста (Божичног, Ускршњег, Св. ап. Петра и Павла, Госпојинског), то треба да је препоручљиво причешћивати се што чешће. Дакле, кад год је верник у прилици пожељно је да се причести.

*Пројојереј-сѣаврофор
Зоран Малетић*

Црква Св. Пантелејмона

Циркус одушевио малишане

Нексос у Старчеву

У великој сали Дома културе, испуњеној до последњег места, у среду, 18. фебруара, одржана је представа циркуса "Нексон". Још у поподневним сатима улицама Старчева кружио је циркуски караван и са разгласа позивао на шоу са припремљеним изненађењима која се само у циркусу могу видети.

Док су старији са својих места гледали тачке, малишани су стајали тик уз

бину и са узбуђењем пратили све што се дешава на сцени. А било је ту и клонова, мађионичара, акробација, игара с ватром које су остављале публику без даха, највише најмлађе.

Нарочито су била одушевљена деца када се на сцени појаве животиње (змије, гуштери, папагаји, мајмун) које су могли и да помазе, а после представе и да се фотографишу са њима.

"Тачка кључања"

Монокомедија

Љубитељи позоришне уметности су у петак, 20. фебруара, уживали у монокомедији под називом "Тачка кључања" која је изведена на великој сцени Дома културе.

Радња комада прати Милоша, човека у средњим тридесетим годинама, који се нашао у комичној ситуацији у женском салону лепоте на наговор супруге. Комад уједно намеће и питања о утицају друштвених мрежа, савременим односима међу људима који стално негде журе, о границама између трендова и реалности.

Улогу Милоша Перића у овом комаду тумачи Стефан Урош Тешић, а гласови који су се могли чути припадају Горици Поповић, Еви Рас, Миљани Гавриловић, Браниславу Зеремском, Ненаду Ђирићу и другима. Текст потписује Милош Илић, а режију Петар Поповић.

М. Ј.

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ЛЕНКА ГОЈКОВИЋ је рођена 2011. године од оца Слободана и мајке Наташе. Има млађег брата Митра. Похађа осми разред старчевачке основне школе и одлична је ученица. Највише воли часове физичког васпитања и активна је у одбојкашкој секцији од седмог разреда. Физичке активности су је од малена привлачиле па је још са три године почела да иде на ритмичку гимнастику, после чега се бавила и плесом. Затим следи период одабира спорта који би тренирала па се Ленка опробала у фудбалу, рагбију, одбојци, да би се на крају одлучила баш за одбојку у другом разреду основне школе којом се бавила до седмог разреда у ОК-у "Борац". Из тог времена каже да су јој најзанимљивија била такмичења. После одлуке да престане да тренира одбојку, следила је кратка пауза и онда на предлог маме, а по угледу на брата који се већ бавио веслањем, одлучује да оде на један тренинг у Веслачки клуб "Тамиш". Свидела јој се атмосфера, друштво, тренери и од тад је посвећена овом воденом спорту. Ленка каже да су тренинзи у сали са теретаном веома захтевни, увек неке нове вежбе се раде и уче, а одржавају се шест пута недељно. Лети се "креће на воду" тј. са припремама за такмичења када се ради на техници, брзини и снази. Од досадашњих такмичења Ленка истиче Државно првенство од прошле године када је освојила друго место у категорији пионира као четварац, са још три колегинице, у веома јакој конкуренцији. Док се припрема за нова веслачка такмичења, пред њом је и упис у средњу школу. Одлучила је да то буде медицинска школа и смер медицинска сестра - васпитач јер каже да воли децу и да је креативна. Свима препоручује да слободно време испуне неким хобијем или спортом, а ко се довољно потруди, видеће да резултати неће изостати.

М. Јовишић

Агови прошетали Тргом

У сарадњи жупљана, Жупног већа и Удруге банатских Хрвата и ове године покладна недеља је окупила најмлађе који су се маскирани прошетали центром Старчева "терајући" према старом обичају зиму и зле силе. Старији су се потрудили да их подуче традицији, али и да их почасте како модерним слаткишима тако и шприцкрофнама, посластицом која се у Старчеву некад припремала у време поклада.

Машкаре терају зиму

Црпци из йрошлосйи

• new edition

Пише:
Вера
Шкулић

Старчевачке йородице: Бежунар

Драгољуб Бежунар (други слева) у веселом друштву

Породица Бежунар представља једну од старијих старчевачких породица чија се историја преплиће са развојем места, цркве и локалне заједнице током више од једног века. Њихово порекло везује се за место Иланца, одакле су око 1903. године, раздвајањем два брата, започели ново поглавље породичне приче.

Први члан породице Бежунар који је дошао у Старчево био је Љуба Бежунар. Његов долазак није био случајан - запослио се као црквењак у манастиру Војловица. У то време, уместо новчане плате, манастир му је за рад давао земљу. Тако је породица Бежунар постала паорска кућа, ослањајући се на рад, веру и земљу као основ опстанка и напретка. Љуба се прво скућуио у делу Старчева познатом као *Пешића*, а затим је купио кућу у Улици Вука Караџића. Оженио се Ангелином (Гином), са којом је 1915. године добио сина Јована.

Јован Бежунар, у народу познат и као деда Јоца, био је столар по струци. Радио је у "Стаклари", али се, као и многи тадашњи домаћини, бавио и пољопривредом. Његов живот обележили су рад, породица и истрајност.

Женио се два пута. Из другог брака са супругом Гином добио је троје деце. Случајност је та, да му се друга супруга звала исто као и мајка. Први син, Бора, рођен је 1948. године, али је породицу задесила велика трагедија, дечак је преминуо са само две године. Упркос губитку, породица је наставила даље. Године 1950.

рођен је Драгољуб, а 1952. ћерка Вера.

Драгољуб Бежунар је наставио очевим стопима, запосливши се у "Стаклари", где је радио дуги низ година. Поред тога, активно се бавио пољопривредом и

пчеларством, спајајући занатску вештину и рад на земљи са бригом о природи. Оженио се Лепосавом, другарицом своје сестре Вере, чиме су породичне и пријатељске везе додатно учвршћене. Њихов брак донео је нову генерацију Бежунара - сина Срђана, рођеног 1975. и сина Јована, рођеног 1979. године, који је име добио по деди, чувајући тако породичну традицију и сећање на претке.

Драгољуб је био и активан учесник у црквеном животу Храма Светог Пантелејмона, настављајући породичну повезаност са црквом започету још доласком Љубе у Војловицу почетком 20. века. Та духовна нит остала је једна од кључних карактеристика породице. Јованова ћерка Вера удала се у Панчеву, где је засновала своју породицу и добила двоје деце, сина и ћерку.

Кроз више генерација, породица Бежунар показује типичну, али драгоцену причу војвођанске паорске куће - спој вере, рада и породичне сложености. Од црквењака који је плату примао у земљи, преко столара и радника у "Стаклари", до пчелара и активних чланова црквене заједнице, Бежунари су оставили траг у друштвеном и привредном животу Старчева.

Њихова прича није само породична хроника, већ и сведочанство о времену у којем су рад, вера и породична повезаност били стубови опстанка и напретка. Данас, више од једног века након доласка Љубе Бежунара из Иланце, име ове породице остаје део историје и идентитета нашег места.

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту представља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија

који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на

људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ:

Весна Лукић

Весна испред ресторана у којем ради

Да подсетимо Старчевце о коме се ради...

- Зовем се Весна Лукић, рођена Савић. Живела сам у Старчеву од рођења па до 2017. године, читавих 50 година... Тада се селим из Старцева најпре у Панчево, а потом у околину Суботице. У Старчеву ме многи памте по раду у брзој храни, по укусним сендвичима, пицама и роштиљу.

Где сада живите и радите?

- Неколико месеци по доласку у Суботицу, почињем да радим као роштиљ-мајстор у Мађарској, у граду Сент-андреја, који се налази на двадесетак километара од Будимпеште, у српском ресторану који се налази на самој обали Дунава. Пошто је Суботица релативно близу, нисам нон-стоп у Мађарској, него често путујем на посао.

Како сте се тамо снашли, каква је разлика између Старчева и Сент-андреје?

- С обзиром на то да не знам мађарски језик и да

сам тада први пут дошла и у Будимпешту и у Сентандреју, за мене је све било ново и представљало је велики изазов. У ресторану ради још неколико Срба, а и власник је Србин, пошто једне од најстаријих српских породица које су на ове просторе стигле у 17. веку, па ми је то било пресудно у одлуци да останем. Нисам до тада била упозната са историјом Срба у овом граду и како сам се упознавала са чињеницама да су некада у Сентандреји живели већином Срби и колико се овде и данас поштује традиција нашег народа, то ми је помогло да почнем да се осећам као код своје куће. Ово је туристичко место и лети подсећа на неко место на мору. Ипак, велика је разлика живети овде и живети у Старчеву...

Да ли сте долазили у Старчево и колико често?

- У Старчево долазим, али не више тако често

као некада... Можда, два-три пута годишње... Ту су ми школски другови, пријатељи, родбина, кумови... Али, преко друштвених мрежа пратим развој и дешавања у Старчеву и поносим се што сам одрасла баш ту.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Нисам ни сањала, а ни планирала да некада радим у некој другој земљи, али ето, никад се не зна где ће живот да нас однесе... Младима који имају жељу да се упуте негде у иностранство на рад могу да кажем да иду, и да покушају, али где год да оду - да не забораве своје корене и да Србију и Старчево носе заувек у свом срцу. Онима који остају, поручујем да буду сложни, да воле и чувају своје лепо Старчево.

П. Андрејић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Фотографија нашег сарадника Александра Ђокића помоћи ће нам да се присетимо и не заборавимо наше Старчевце - некадашње раднике ПИК-а. Фотографија је настала у дворишту "Војводине", 60-тих година прошлог века, а на њој се налазе: Љуба Матијашевић, Јоца и Ива Бекић, Ђока и Јоца Корба, Рада Каначки Цига, Милан Корица, Јанко Паулић (стоји), Ивица Павлић, Ива Матић и Живко Трпковић.

П. А.

Старчевачки ШОРОМ

Пише:
Марко Ивовић

Старчевачким шором са Маурицом Иванковићем (2)

У наставку *Старчевачког шора* у коме разговарамо са нашим суграђанином Маурицом Иванковићем, званим Мавра, биће речи које иду у прилог пољопривредној и спортој, односно фудбалској историји места, као и забави млађих омладинаца. Мавра (рођен 1951. године) је уз оца Стевана, који је био играч ФК-а "Борац", заволео фубал, док је уз мајку Кату и баку Софију заволео пољопривреду.

"Њиве смо имали и у пољу и у риту. У пољима се углавном гајила пшеница и кукуруз, као и лубенице, док се у риту углавном гајило поврће. Виногради и воћњаци били су углавном између Улице Панчевачки пут и Надела. И ми смо имали виноград, између православног гробља и Панчевачког пута. Осим винограда ту смо имали и воћњак са орасима, бресквама и вишњама. Од грождја се правило вино и ракија комовица, од брескви углавном ракија, а ораси и вишње су највише ишли у колаче, тако су сви радили. Када се градило насеље Шумице, држава је исплаћивала и узимала то земљиште свима који су ту нешто имали. Откупљивање се обављало од краја 1960-их па до почетка 80-их година, када је дошао ред да и ми продамо земљиште.

Волео сам са бабом да идем у тај виноград. Ту је око нас било још доста воћњака, винограда и њива. На целом том потезу, причао ми је тата, у прошлости је домаћинствима додељивана земља за такозване кухињске баште. Мислим да је скоро свака кућа ту имала макар фртал ланца, да узгаја шта им треба за храну. Сећам се да сам ту увек имао неку занимању. Или се бере нешто од поменутих плодова, или се ми деца играмо међусобно док правимо друштво одраслима. Када су се жене враћале са гробља знале су да нам оставе и по који колач, бомбону и слично, па ето и нове радости. Када је сезона брања винограда ту се онда боравило дан и ноћ. Виногради су се чували док се не оберу. Ту сам се опет често дружио са другом децом, али и касније по сазревању дружење се наставило. У виноград сам углавном ишао са бабом и сестром, понекад са татом када се прска плавим каменим. Ретко која кућа у Старчеву тада није имала виноград. Кукуруз сам са мамом и татом почео да копавам ручно већ са два-

наест година. Нисам ишао у њиву сваки пут, али јесам када треба.

Трактори су улицама почели да пролазе неких 60-их година. Мој отац је удружено са Томом Гргићем из Улице Бориса Кидрича и Стевом Барашевићем из Улице Петра Драпшина, прво купио трактор булдог. Сећам се да је имао металне точкове. Онда су неке 1963. заједно купили трактор задругар, да би чини ми се 1967. године свако себи купио трактор. Тата је тада узео фергусона. То осликава и развој и доступност трактора у месту. Те 1967-68 отац је, заједно са мојим течом Јосипом Лексовићем купио и чехословачки камион марке "Прага", али су га продали након две године. Памтим и да је отац 1982. године купио трактор ИМТ 542, а две године раније и једноредни берач за кукуруз. Мислим да је то био један од првих берача у Старчеву. Аутомобили су масовније почели да се купују 70-их година. Мој тата је 1973. купио варбурга каравана. Он је служио да се превозе лубенице и диње за Панчево и Београд на пијаце. Продавао се тамо и кромпир, лук, парадајз. То су радили и још неки Старчевици.

Као нешто старија деца "висили" смо често и у парку, а брзо се у центар живота убацио и Дом културе, када сам био седми, осми разред. У Дом смо често ишли на билијар који је био у омладинском клубу (на месту где је сада Креативни културни клуб). Ту је радио чика Меха, који је имао малу кафе-кухињу. Поред клуба је била једна велика сала где је крајем 50-их Земљорадничка задруга допримила телевизор. Мислим да сам први пут био у тој сали већ са неких седам, осам година. У малој сали Дома културе смо се окупљали да играмо стони тенис. У великој смо ишли да гледамо биоскоп. Пројекције су биле често. Пуштали су се каубојски филмови, Тарзан и други. Сећам се да је кинооператер био Жика Марковић који је некад пуштао ванредне пројекције, ако се окупи довољно интересаната. Улаз се наплаћивао, али нама је то било место где смо могли да се дружимо са симпатијама, па је било на обострану корист. Клупе су биле дрвене по пет у низу. Домар је тада био деда Јаша Мецингер који нас је опомињао за грицкање сунцокрета и кокица. То је било од 60-их, па све до 70-их година. Тих година се формирао и домски тамбурашки оркестар. Ту су се одмах прикључили Пољакви, Никола и Пера, затим Паја

Рајковић, Боба Тошић и многи други. Директор Дома је тада био Михајло Колунџија. Ко се у то време прикључио тамбурашима био је врло признат у селу.

Ја сам се ипак определио за фудбал, по угледу на оца који је такође био фудбалер "Борца". Фудбалски клуб "Борац" је основан 1926. године и ове године слави сто година постојања. Причали су ми да се у почетку звао "Слога", па да је за време или одмах после Другог светског рата кратко носио назив по имену и презимену једног старчевачког играча, нисам запатио коме, а онда се трећи пут преименовао у "Борац".

Главни терен "Борца" је био у риту, када се спушта путем иза данашње школе. Свљачионице су тада биле у фризерској радњи код Сиксија (Стеван Терзић), у објекту који је срушен око 1967. године, али не знам тачно када. Тај објекат се налазио преко пута данашње трафике "Рефасло", у садашњем школском дворишту. У њему се налазио и сарач, деда Јоса Перак, кројач, као и Пиглерова кафана, названа по једном Шваби, међутим, од када ја памтим, то је већ држало предузеће "Слобода". Док се објекат користио, играчи пресвучени у дресове трчали од фризерске радње до терена у риту. Друго игралиште је било поред хиподрома. За то друго су ми рекли да су га направиле Швабе током Другог светског рата. Оно се мислим користило више рекреативно.

У неком тренутку, средином 1960-их година, у Улици маршала Тита основан је и ФК "Партизан". Једно време се и он такмичио у Фудбалском савезу Панчева, али тај клуб није дуго потрајао.

Сећам се и времена када се градио терен и пратећи објекти ФК-а "Борац" на месту где су данас. То је било негде када сам био пети-шести разред, дакле, око 1963. године. На углу где је данас кинеска радња била је бикарница, у којој су се чували бикови за приплод, а која је до тада већ била изгледа напуштена. Њу смо срушили да би циглу одатле коњским колима преносили на

место где ће нићи терен. Ја сам у тој акцији учествовао са оцем. Од те цигле смо зидали прве свалачионице, а зидари су сви добровољно радили. Још се ту скупљало цигли по Старчеву ко је шта имао да да, па се од ње правила и ограда. Све се прилично брзо завршило као нека радна акција. Било је и да су људи који су волели клуб ишли и сакупљали добровољни прилог по месту, а давао је ко је шта имао. Неко жито, неко кукуруз па се то продавало, а неко новац. Тако се клуб развијао. Ту су, чини ми се, највише заслуга имали деда Јоса Перак, чика Љубиша Димитријевић, Паја Бекић и чика Пера Ђуришић. Било је ту још људи, сигурно сам некога изоставио... Једно време, док се свалачионице нису сазидале, играчи су се пресвлагали у кући где је живео чика Ада Кирхнер, која се налазила на почетку Лењинове улице, негде иза данашњег дечијег игралишта. Играчи су опет пресвучени у дресове прелазили преко пута на утакмицу. У кући су се пресвлагали само домаћи играчи. Гости су се пресвлагали на терену. Када се терен формирао била је трава која се није заливала, па је све доста зависило од кише. Голови су били дрвени, и имали су мрежу.

Окупљање омладине у Дому културе крајем 60-тих година прошлог века

Касније се ископао бунар па се заливало. Опрему за фудбал је куповао свако себи шта је могао и шта му одговара. Неке ципеле или нешто. Куповао је нешто од опреме и клуб, како које године. На терену "Борца" током "социјалистичке славе" памтим да су се подизали велики шатори на месту данашњих трибина, који су имали

улогу кафане. У широј околини центра било их некад, чини ми се, и по десетак. Један на почетку Лењинове улице, где је данас мерна станица, па један на месту где је сада "Гомекс", па затим на месту данашњег Трга, па код пијаце... Практично - где год је била нека ледина. Музике и роштиља тада је било свугде."

Лопови однели "лежеће полицајце"!

Однет око поноћи - Ритска улица

□ До скоро незамисливо, догодило се овог фебруара у нашем месту - за сада непознати починиоци одштрафили су у ноћи између 7. и 8. фебруара "лежеће полицајце" на две локације и однели их у гелеку аутомобила у непознатом правцу! Мештани су случај пријавили, а полицијска истрага је у току. Не може се јасно разазнати мотив овог (не)дела с обзиром на то да се не ради о секундарним сировинама, па ће бити занимљиво сазнање зашто би неко с коловоза уклонио и однео вертикалну саобраћајну сигнализацију. Осим ако је некоме сметала да брзо вози, а то је већ нова димензија овог случаја.

ОКО Старчева

□ Недавно је услед неприлагођене брзине аутомобил оштетио заштитну ограду поред старчевачке школе. Након што су временски услови то дозволили, радници "Сремпута", који одржавају коловозе на територији Града Панчева, заменили су оштећене метре ове ограде.

Баштенска - саобраћајна препрека нестала у магли

у Ђерму

Данијела Ратков Жебељан, наша суграђанка

Живите здраво и с уживањем

Још од далеке 2002. године кафана “Ђерам” (ошворена сваког дана од девет до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Ситарчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, иако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних заложаја и љубазног особља. У предивној цветној башти и пољо уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репрото мотивима, уз специјализоване куће и бојачу понуду пића, уживаће сва чула. У “Ђерму” постоје вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруцини, као и организовање прослава до самог места, по повољним ценама. Четвртак појодне резервисан је за јела из кочилића, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици “Кафенисање у Ђерму” бити домаћин и бројним занимљивим Ситарчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја “Старчевачких новина” је Данијела Ратков Жебељан, рођена 1974. године у Панчеву, од мајке Љилане и оца Томислава, уз још млађу сестру Далиборку.

Након основне школе, завршила је Гимназију у Панчеву, а потом и Хемијски факултет у Београду.

Потом се запослила управо у старчевачкој школи, па на Хемијском факултету, а онда се вратила за наставничку катедру, али у градској ОШ “Бранко Радичевић”. У међувремену је постала и спољни сарадник у Министарству просвете.

Пре осам година засновала је, тада као неки вид хобија, производњу клица и микробиља, што је током времена прерасло у породични посао и фирму која се зове “Грина”.

Са супругом Ненадом у складном је браку од 1999. године, с којим има два сина – Виктора (22) и Рељу (18).

Одрастање и образовање...

- Одрасла сам у Панчеву, где сам завршила основну школу “Васа Жив-

ковић”, која ми је била најближа, јер сам живела у Горњем граду. Што се тиче назнака о неком мом животном позиву, богами, у седмом разреду школе ишла сам на неко општинско такмичење у хемији, иако тада нисам знала чиме ћу се бавити. Заправо, када сам уписала Гимназију, размишљала сам о томе да будем лекар. И у тренутку када је 1993. године дошло време за одлазак на студије, то су биле те луде године, било је неко зловреме и период рекордне инфлације. И тако сам тада уписала студије медицине, али као самофинансирајући, а упоредо с тим и хемију као редован студент. И онда је материјална ситуација била таква да сам одлучила да наставим студије на хемији, а не на медицини, што је била моја примарна жеља. И завршила сам хемијски факултет, а када сам добила диплому, моје прво запослење било је 2001. године, баш у старчевачкој основној школи, где сам провела неких годину дана.

размишљала да ћу радити у школи, јер тај мој смер био је више за истраживање и развој, а тако се и звао. И онда сам се затекла у школи на предлог менторке са факултета. Том раду с децом сам се касније вратила, након што сам кратко време радила на хемијском факултету као стручни сарадник. И онда, када сам се породила с првим дететом, поново сам се запослила у школи, јер ми је пријао тај рад са децом. Међутим, то више није било у Старчеву, већ у панчевачкој Основној школи “Бранко Радичевић”. И ја се све време, а то је сада већ 22 године, водим да сам радила у школи. Било је много лепих тренутака, па сам бележила и успехе са ученицима на разним такмичењима. Тај рад ми је прилично одговарао, јер су деца била врло заинтересована. Сада су можда мало мање, али не памтим то као нешто што ми је било оптерећујуће, нити сам имала некаква лоша искуства ни са ученицима, ни с родитељима.

Рад у просвети...

- Мени је то било интересантно јер је то било моје прво радно место. Заправо, када сам студирала, нисам ни

Министарство...

- Поред тога, већ око 15 година, ја сам спољни сарадник Министарства просвете. Тако да сам и са те стране ангажована, па сам, између осталог, одлазила у обиласке часова других наставника. Последњих година пратим само ток завршног испита у школама попут старчевачке и других у окружењу. Међутим, када сам се породила са старијим дететом, такво радно време и велико радно ангажовање супруга, изискивало је да ипак одлучим да се вратим у школу, јер сам ту имала мало већу флексибилност.

Породица...

- Супруга сам упознала још за време студија, тачније током треће године. Он је био “машинац”, али се дружио с неким мојим друштвом из Гимназије. Тако да је то студентска љубав, која

**кафана
Ђерам
Ситарчево**

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ

062 478 394

Данијела Ратков Жебелјан

траје све до сада. Заправо, заједно смо од 1997. године, а две године касније смо се узели. Ето, следеће године ће бити 30 година од наше везе и ту ништа не бих мењала. Презадовољна сам и када су наша деца у питању.

Приватни посао производње клица и микробиља...

- Пре осам година почела сам приватни посао узгоја клица, а потом и микробиља. То је било најпре из хобија, а како се ствар развијала у томе ми се прикључио и супруг, да би смо регистровали и пољопривредно газдинство под називом "Грина". Оно што разликује ову производњу од обичне пољопривредне јесте један ниво услова који треба да се обезбеди, а тиче се хигијене, поготово код производње клица. Када сам почела стварно нисам мислила да ће то прерасти у било каква бизнис. Иницијална идеја у то време било је то што се старији син бавио триатлоном, па сам покушала да нађем некакву храну која ће му пријати поготово кад је трка. Дакле, трагала сам за нечим што му обезбеђује енергију и настојала да му побољшам исхрану. Најпре сам дошла до тога да бих могла да правим такозвано биомлеко, односно житарице које се кувају уз додаток орашида, мало цимета и још понешто, где би он то могао да попије и да поједе на пример

нешто што су клице са високим садржајем протеина. Касније се то развијало у разним смеровима, пре свега на микробиље.

Породични бизнис...

- Супруг ми се прикључио када је завршена пандемија ковида. Он је одлучио да више неће да се враћа у корпорације за које је радио 20 година, јер то је за њега постало превише стресно. И тако ми је рекао да мисли да се од овог мог хобија може направити неки посао. Сложила сам се, када је већ била таква ситуација. И стварно, морам да признам, да све што се тиче логистике и продаје - није нешто што сам ја познавала. Тако сам и данас задужена за производњу и да водим рачуна о том сегменту, јер радећи у школи нисам имала приступ тим информацијама које је он имао док је био у корпорацијама. Дакле, супруг је важан чинилац у развоју нашег бизниса. Мислим да је то много допринело да ми од овога направимо прави породични посао, јер ако је мени требало то нешто за клице или нека машина или нешто да се направи, то би он урадио најбоље могуће. Или, ако је у питању дистрибуција, он је увек спреман да седне у ауто, да то одвезе или да преговара о пласману. Све у свему, ниједан посао није лак, али ми у овоме заиста уживамо.

Старчево...

градом омогућава му да релативно брзо и лако дође до Правног факултета. Дакле, не мора да тамо станује. С друге стране, таква инфраструктура добро дође и нама за посао, јер су нам житељи Београда главни клијенти, па релативно брзо стижемо до њих.

Тако ђовори ова вредна, образована и ђошћена Старчевка, а суђрађанима јоручује да се шруде да живе шћо здравије:

- Могу да кажем да имамо неку поруку коју шаљемо и на амбалажи наших производа, а она каже да треба да се здраво хранимо, да добро спавамо, да дубоко дишемо и једноставно - да уживамо у животу. И још нешто: за добар бизнис никад није касно. Ми сматрамо да у кућним условима свако то може да ради зарад себе, јер тако зими може да се обезбеди храна која иначе није доступна. С друге стране, сасвим сте сигурни да ту нема никакве хемије или било чега што човеку може да науди.

Јордан Филићовић

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

**Maršala Tita 61a
Starčevo**

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

ЕКСПЕДИЦИЈА АФРИКА (3)

Занзибар

Осека на Занзибару

Када се прича о афричком континенту, већина људи помисли на дивље животиње, племена и екзотичне пределе. И ово је заиста тачно, јер је Африка свакако континент за који се сматра да има највећи природни и културни диверзитет.

У овом мини љубописном серијалу представљамо "Африку у малом" кроз три различита поднебља која се међусобно прожимају на јединствени начин. То су Кенија, Танзанија и Занзибар

Трећи и последњи део кратког афричког путописа завршавамо са једном од најпопуларнијих афричких туристичких дестинација - Занзибаром. Местом које се у многоме веома разликује од копненог дела Танзаније - иако јој припада, и Кеније које су описане у претходна два броја.

Занзибар је архипелаг у Индијском океану, уз источну обалу Африке мало испод екватора и чини полуаутономни регион унутар Танзаније са сопственом владом и председником. Држава Танзанија је добила своје коначно име уједињењем Тангањике (копненог дела земље) са Занзибаром 1964. године, када се Занзибар ослобађа од периода владавине султана под бри-

танским протекторатом. Иако Занзибар заузима свега око 0,26% укупног дела Танзаније и у свему зависи од копненог дела, веома је важан за туризам, рибарство и узгој зачина, и има врло богату историју и културни идентитет. Ово је место где се судара афричка, арапска, индијска и европска култура. Био је португалска, оманска и британска колонија, уз бројне индијске трговце. За туризам је отворен у последњих тридесетак година. Да је туризам данас важан извор прихода, може се сагледати и по томе што туристи плаћају таксу за сваки улазак и излазак са острва у износу од 45 долара. Плаћа се и виза која за Србију износи 50 долара. Ако сагледамо да је најчешћа плата становника острва око 100 долара месечно, а да сваки од преко 900.000 туриста остави само за ове таксе око 150 долара, јасно је да је већ то значајан удео у буџету.

Одмах по доласку на главно острво Унгуа (често називано Занзибар) осети се опуштена атмосфера. Једна од честих узречица, и нека врста животног мотоа локалног становништва, је израз "поле - поле" што у преводу са свахили језика значи "полако - полако". И заиста, овде се нигде не жури, иако сви негде иду. Све може и ништа се не мора.

Локални предузетници (махом странци) кажу да озбиљнију радну снагу увозе са копна, али да се и она брзо прилагоди "поле-поле" систему. Један део овог животног стила вероватно дугује и клими. Сунце увек излази око 6 сати и залази око 18 часова. Дневна температура се креће између 25 и 30 степени током свих дванаест месеци, док су ноћи већим делом године око 25 степени, а зими која је овде у јулу и августу, око 22 степена. Главна кишна сезона је у априлу и мају и једино тада се сматра да је период ван туристичке сезоне иако гостију има и тада. Са обзиром на такву климу карактеристично је и да локални објекти, чак и школе и ресторани, углавном немају стакла на прозорима, већ само решетке, како би ваздух циркулисао. Локлани објекти зидани су од коралног камена са блатом и кречом и покривени уплетеним лишћем палми, док су новоградње у виду туристичких одмаралишта чешће од увозних, нама познатих материјала. Северни део острва полако се приватизује и претвара у велике затворене туристичке комплексе. Они који желе да доживе прави Занзибар то могу још увек да осете кроз боравак на источним и јужним деловима острва. У

овим деловима острва изражена је плима и осека, па када се вода повуче, оставља готово два километра отвореног белог путер песка. Тада се могу видети фарме алги које локалне жене узгајају за козметику и за храну, а које се опет потопе када вода нађе.

Иако је просек примања локалног становништва низак, на острву нема гладних. Ананас, манго, разне банане, папаја и кокос расту свугде. Ако се деца играју и огладне или желе да се освеже, неко од њих ће се на брзину попети, убрати неки од плодова, појести и наставити даље без осећаја да је то неки посебан напор. Козе, краве и кокошке приступе су како се појединачно слободно крећу у скоро сваком селу на острву. Ресторани за туристе углавном служе морске плодове, док локално становништво чешће једе пилетину, кромпир, теста од житарица и воће. Туристима се углавном служи: туна стек, паста са туном, грилована туна у поврћу са сосом од кокоса, фишбургер, октопод на жару, октопод у кари сосу, лигње са поврћем у сосу од манга и још много занимљивих специјалитета који су изузетно укусни и освежавајући јер се јела спремају од мора до тањира у кратком року. Локално становништво врло често ују-

тро спрема храну које ће продавати локалном становништву до вечерњих сати из стаклених комора без климе, које су заштита од мушица. Увече се непродата храна сортира, једе уз дружење, а могуће је да се нешто поново спрема и за су-традан.

Занимљива карактеристика која описује начин живота на острву је и однос према струји која се овде уплаћује “на кредит”. Односно, онолико киловат часова колико желе или сматрају да ће потрошити за дан, два, недељу, толико и уплате. Када то утроше, до следеће уплате могу и без струје. Ноћу нема много јавног светла али се често код локалног становништва види изражено заједништво, које на неки начин врло подсећа на 90-те године у нашој земљи. Колективно гледање фубалске утакмице на телевизору у скупу од двадесетак људи, заједничко гледање неког популарног филма за тинејџере и децу, преко ЦД плејера, или заједничко седење старијих, понекад уз неки мањи ручни рад, су свакодневна вечера активност. Иако је цена струје за око 60% јефтинија од наше земље, није ретко да гости оставе “неки динар” домаћину за овај трошак, иако је то прерачунато у нашу валуту заиста око два-три динара.

Саобраћај на Занзибару, је испод просека чак и за афричке стандарде. Ретко где има асфалтног пута, а готово нигде обележеног пута или знакова. Нема ни семафора ни радара. А колико се саобраћајни прописи поштују илуструје то да у неким опасним кривинама постоји физички избетонирана разделна линија, уздигнута попут банке, како би се спречило да се “секу кривине” или да се у кривинама претиче. На улицама има разних возила, махом јапанских. Занимљиво је да се организован превоз на крајним релацијама, на пример за фубалере или раднике, некад одвија камионом у коме се стоји или седи на дрвеним клупама у приколици. Полиције нема много, а често је у пратњи ренџера националног парка који носе и “дуге цеви”. Иако

Са Зораном на фарми зачина

они имају више пута већу плату од просека, по заустављању возила, због није важног разлога, не ретко се све заврши на узимању мита, који се креће у просеку око 40 динара (1000 танзанијских шилинга). Тако се ова тарифа успоставила као једна од стандарних која скраћује расправе. Често се за превоз користе тук - тук, односно трицикл и нека врста рикша таксија, који вас осам километара вози по цени од око 250 динара. За локално становништво цена је и мања. Цена свих врста горива се креће око 100 динара по литри, па опет власници тук тук возила знају да сипају у резервоар свега пола литре, како би имали да наставе вожњу, не размишљајући много за даље. Цена бензина, дизела и керозина је иста да би се спречиле злоупотребе и мешања. Најуреднија возила на острву и у потпуности по прописима, су таксији који су углавном са седам седишта. Такси возила готово искључиво служе за туристе и њихова цена ангажовања је нешто скупља. Колико, то зависи од ценења које је обавезно за готово сваку услугу и куповину. Недеља је једино у ресторанима и продавницама тамо где већ имају истакнуте цене. Све ово иде у прилог “поле-поле” систему.

Нисте били на Занзибару уколико нисте обишли Стоун-таун и посетили неку фарму зачина.

Стоун-таун данас представља остатак тврђаве из

Оманског управљања острвом и околних стари градова уличница и врло карактеристичних богато украшених врата индијских мајстора. Ту се налази и катедрала из ере енглеског утицаја, па неке улице могу подсећати делимично на Медитеран. У овом граду рођен је и Фреди Меркјури, певач групе “Квин”, па његови љубитељи могу посетити мали спомен музеј. Иако град има пуно лепих ресторана, треба се пробати нешто од уличних специјалитета попут занзибарске пице, уроја супе, разних рачића на штапићу или сока од свеже цеђене шећерне трске. У граду треба видети и сведочанство људске срамоте у виду музеја робова. Овај град био је један од центара за трговину робовима у Индијском океану све до почетка 20. века. Посета хелијама где су робови држани у нехуманим условима без хране и воде као вид теста њихове издржљивости, врло је потресна и побуђује бројна питања.

Трговина и узгој зачина једне су од важних привредних грана овог острва. Главни зачини Занзибара су каранфилић, цимет, кардамон, мушкатни орашчић и бибер. На фармама зачина се могу видети и ванила, шафран, ђумбир, као и многа нама мање позната воће попут мишје лубенице (укус зелене шљиве), цекфрута (укус између диње и ананаса), дуријана (укусне али непријатно смрдљиве биљке), малабарске шљиве (укус беле шљиве) и

многих других. Овде вам могу понудити и нека алкохолна пића попут легалног коњагија (ракија од шећерне трске - слична грчком узоу) или нелегалног гонга (нестандардизована ракија од различите комбинације житарица и тропског воћа).

Туриста са ових простора има у солидном броју и на Занзибару. У презентацији на фарми зачина о биљкама и производима, која је вођена на енглеском језику, свака пета реч била би са наших простора, јер су се поједини локалци прилагодили потреби. Тако су нам се као водичи представили Горан и Зоран - локалци који су ова “лажна” имена узели као део наступа у приближавању туристима са Балкана, али како кажу и јер су волели Југославију. На крају без обзира, који је повод, њихова отвореност и срдачност измамиће вам довољно остављеног новца, али ћете до тада већ бити у “поле-поле” систему, па вас то неће погађати.

Марко
Ивошевић

Скенирај код
за ТВ емисију о Старчеву
у серијалу Лепше од Париза
(Балкан трип ТВ):

Скаути не мирују ни зими

Меморијално одредско такмичење “Ивица Прањић” одржано је 25. јануара, по двадесет први пут уз учешће чланова старчевачког одреда извиђача различитог узраста. На самом почетку ове активности учесницима је укратко објашњен повод окупљања, као и план и садржај дана који је био пред њима. Након уводног дела, учесници су подељени у четири мешовите екипе, равномерно распоређене како по полу, тако и по узрасту.

Екипе су носиле имена по бојама и то: “Плави”, “Зелени”, “Црвени” и “Наранџасти”. Прва активност била је игра “сакупи марама”, чији је циљ био да свака екипа сакупи што већи број марама од противничких тимова. Сви учесници имали су мараме закачене за панталоне, при чему је сопствену мараму требало штитити, а мараме противника извући и одложити на обележено поље своје екипе. Такмичар коме је марама извучена испада из игре до следећег круга. Бодови су се додељивали на основу броја прикупљених марама.

Након завршетка игре уследила је кратка пауза за освежење, током које су учесници имали прилику да се послуже соком и грицкалицама. Затим је припремљен простор за квиз знања. Пре почетка квиза, скаути су угостили рођака Ивице Прањића, уз чије присуство су поделили причу о његовом животу, раду и значајном доприносу извиђачкој заједници, чиме је меморијал добио додатну емотивну и едукативну вредност.

Квиз се састојао из шест области: историја извиђача, географија и оријентација, природа и преживљавање, извиђачке вештине, “скаутски микс” и тема која се односи на Одред извиђача “Надел”. Након завршетка квиза, сабрани су бодови освојени током игре и квиза, а затим су проглашени победници. Прво место освојила је екипа “Зелени”, друго место припало је “Црвенима”, треће место заузела је екипа “Наранџасти”, док је четврто место припало “Плавима”. Меморијал је протекао у позитивној атмосфери, уз дружење, такмичарски дух и неговање културе сећања на добре људе и праве вредности.

У познатом црногорском летовалишту, Будви од 13. до 15. фебруара, окупило се више од стотину извиђача ветерана са простора некадашње Југославије. Брђани и брђанке, како се назива ова кат-

егорија извиђача, сваке године се окупљају почетком године како би разменили искуства у раду.

Домаћин сусрета је увек различит, односно неки од Савеза извиђача из ових држава. Старчевце су на овом скупу представљали старешина одреда Предраг Станковић и чланица Надзорног одбора Одред Данијела Јајић. У прелепом амбијенту хотела “Медитеран” учесници су разговарали о изазовима унутар организације који су како се испоставило веома слични. Недостатак средстава, изазови у кадровима, препозна-

ивости овог лепог црногорског града који лети цвета у пуном сјају, док зими спава зимским сном. На извиђачким кативностима дани трају краће, па је тако брзо дошао и дан за растанак. Лепа страна у томе је обећање да ће се наредне године поново срести у некој познатој дестинацији у Србији, јер је наша земља домаћин идућих сусрета. Можда то буде баш у Старчеву...

Извиђачи средњошколског узраста су 31. јануара посетили осмо меморијално такмичење “Ацин меморијал” које организује Одред извиђача “Црне роде” из Панчева, у знак сећања на прерано преминулог старчевачког извиђача Александра Станковића.

Током наредних састанака скаути су осмишљавали одредску активност “фењер вече” на којој ће угостити и извиђаче из других места. Као део припрема за њу, али и припрема за нову извиђачку сезону активности од пролећа, сређивали су одредску опрему и економат, што је важан посао на коме се стичу вештине, знања и ставови о одговорности и значају уредности.

Вод млађих извиђача “Дивљи медведи” организовали су, 8. фебруара, занимљив интерактивни састанак у циљу анкетирања Старчеваца о видљивости извиђача. У центру места разговарали су са суграђанима, различитог узраста о томе да ли су чули за извиђаче, да ли знају чиме се они баве и на који начин доприносе заједници. Реакције су биле веома позитивне. Поједини испитаници су изјавили да су и сами некада били извиђачи, па су

уз осмехе поделили своја искуства и лепе успомене из тог периода. Ова активност није само промовисала извиђаштво, већ је и повезала генерације кроз неке заједничке вредности.

Вод млађих планинки “Бубамаре” вежбале су шифрована писма да их кодирају и декодирају, као и различите механизме шифровања, а на једном од окупљања су училе о правилном попуњавању и слању разгледница и писама, као део лепе савремености који полако неоправдано ишчезава.

Најмлађи извиђачи, полетарци, заједно са водом млађих планинки цртали су и правили украсе на тему *симпатија*, а ово је био и први састанак нове предводнице јата полетараца Кристине Варге.

В. Денинџер/М.Ивошевић

Вредни и креативни

вање организације у друштву - само су неки од њих, на које су тражени одговори и примери добре праксе.

Током вечери првог дана сусрета одржана је традиционална међународна вечера на којој су представници сваке земље сервирали своје специјалитете, локалне и националне. Тако су се заједно напале делиције - од његушке припате до банатске штрудле, од далматинских инђуна до македонског “гравче на тавче”, преко босанских урмашица и српског печеног прасета. Вечера је побрала симпатије хотелског особља које се са одушевљењем прикључило забави уз познате екс Ју музичке хитове.

Следећег дана, поред радних блокова, скаути су посетили будвански Стари град и уз причу од стране кустоса градског музеја сазнали многе занимљ-

Старчевачке бразде

ПЛАН ЈАВНИХ ПОЗИВА МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ,
ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ – УПРАВЕ ЗА АГРАРНА ПЛАЋАЊА
2026. ГОДИНА

МЕРЕ ПОДРШКЕ	ПЛАНИРАНИ ПЕРИОД ЈАВНОГ ПОЗИВА
1 Премиија за млеко IV квартал 2025. године	ЈАНУАР
2 Кредитна подршка – први позив	ФЕБРУАР - ЈУН
3 Основни подстицаји у биљној производњи (по хектару) – прва рата	ФЕБРУАР - МАРТ
4 Подстицаји у сточарству за тов – први позив	МАРТ - АПРИЛ
5 Премиија за млеко I квартал 2026. године	АПРИЛ
6 Подстицаји у сточарству за квалитетна приплодна грла	АПРИЛ - МАЈ
7 Подстицаји у сточарству по кошници пчела	МАЈ - ЈУН
8 Подстицаји у сточарству за краве за узгој телади за тов	МАЈ - ЈУН
9 Премиија за млеко II квартал 2026. године	ЈУЛ
10 Кредитна подршка – други позив	АВГУСТ - СЕПТЕМБАР
11 Подстицаји у сточарству за тов – други позив	АВГУСТ - СЕПТЕМБАР
12 Премиија за млеко III квартал 2026. године	ОКТОБАР
13 Основни подстицаји у биљној производњи (по хектару) – друга рата	СЕПТЕМБАР-НОВЕМБАР
14 Подстицаји за подизање вишегодишњих засада винове лозе	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
15 Подстицаји за подизање вишегодишњих засада воћа	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
16 Подстицаји за расадничаре	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
17 Подстицаји за очување животињских генетичких ресурса	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
18 Подстицаји за очување биљних генетичких ресурса	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
19 Подстицаји за органску биљну производњу	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
20 Подстицаји за органску сточарску производњу	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
21 Подстицаји за набавку квалитетних приплodних грла	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
22 Подстицаји за осигурање у пољопривреди	ОКТОБАР - НОВЕМБАР
23 Инвестиције у примарну биљну производњу – машине и опрема	НОВЕМБАР - ДЕЦЕМБАР
24 Инвестиције у примарну сточарску производњу – машине и опрема	НОВЕМБАР - ДЕЦЕМБАР
25 Инвестиције у изградњу и опремање у сектору вина	НОВЕМБАР - ДЕЦЕМБАР
26 Инвестиције у изградњу и опремање у сектору јаких алк. пића	НОВЕМБАР - ДЕЦЕМБАР

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, на челу са министром проф. др Драганом Гламочићем, објавило је календар свих подстицаја за 2026. годину, чиме је испуњено једно од кључних обећања датих пољопривредницима

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ ПОЗОВИ Зоохигијену: 352-148

- да аграрна политика мора бити предвидљива, јасна и временски усклађена са реалним потребама производње.

Објављивањем јединственог плана јавних позива, пољопривредницима је први пут омогућено да унапред знају када могу да очекују поједине мере подршке, од премија за млеко и основних подстицаја у биљној производњи, до мера у сточарству, органској производњи и инвестицијама у механизацију, опрему и прераду. На тај начин, држава шаље јасну поруку да више не жели да реагује *ad hoc*, већ да гради систем у ком пољопривредна газдинства могу да планирају сетву, тов, инвестиције и финансије токове.

Пчеларство:

Вредни старчевачки пчелари

Празник Срећење који пада 40 дана од Божића и сам његов назив значи да се срећу зима и пролеће, односно почиње нова радна година. Буде се и пчеле и матица сваки даном почиње да полаже више јаја и производи нову младу пчелу која ће изаћи за 22 дана, односно почетком марта месеца. Матица се пари само једанпут, и то у ваздуху, са више трутова, а после неколико дана полаже јаја у чисто прополисано саће. Из оплођених јаја рађају се после 14-15 дана нове матице, по потреби. Такође, из оплођених јаја после 21-22 дана излежу се радилице, пчеле које чине 98% друштва. Радилице раде за добробит пчелињег друштва. Из неоплођених јаја матице после 24-25 дана рађају се трутови којих има највише до 400-500 у кошници и имају главну улогу да оплоде матицу у току јесени. Радилице из кошнице истерују трутове тако да их у зими нема у кошници да не би јели залихе хране.

Старчевачко друштво пчелара било је активно и током зиме. Организована су предавања на којима је имало шта да се чује и научи и подсети на рад око кошница. Важно је и дружење са колегама и међусобна сарадња међу пчеларима. Све колеге који се још увек нису учланили, позивам да дођу, посете нас и придруже нам се.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Сјарчево"

Воћарство:

Зима, бар онај њен жешћи део, полако се ближи крају. Истовремено се отварају, веома важни и неопходни за здрав живот биљака, послови у воћњацима и виноградима. Резање воћа и лозе је први од њих, а са тим се подразумева и уклањање сувих или болесних грана. После резања, обавезно треба применити заштиту прскањем плавим уљем (или сличним, назив у зависности од произвођача). Ова операција је од виталног значаја за здрав живот воћа и лозе. Осим наведеног, право је време за заснивање новог воћњака и (или) винограда. Околина Старчева је веома погодна за њихово заснивање и узгој.

На крају, у зависности од временских услова, посла има на претек. Али, онима који знају, рад у природи је благодет.

Здрави и вредни били,

Божидар Димић

ВУЋОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Нова година, нови почетак

Нова година је за мене као неки нови почетак, иако се скоро ништа не промени осим броја у календару. Али, опет, људи мисле да тада све може да почне испочетка. Мислим да Нова година даје осећај да можемо да будемо бољи. Кажемо да ћемо бити финији, да ћемо више учити, имати боље оцене и мање каснити... и то некад траје само пар дана. Али је лепо веровати да можемо да оставимо лоше ствари и почети изнова, макар то било само у нашој глави. Верујем да ћу у новој години стварно напредовати. Тренирам веслање у Веслачком клубу "Тамиш", уписала сам се прошле године у мају, и већ сам постигла много тога. Надметала сам се на три такмичења, једно од тога је било државно првенство које се дешавало на Палићком језеру и где сам освојила друго место у категорији *четиверац* скул за пионире. Месец дана после тога тренер ме је пребацио у кадете. Напредујем у веслању, а стекла сам и нове пријатеље. Да бих одржала кондицију и снагу, кренула сам и у теретану на тренинге. Тако да сам баш ојачала. Ове године такмичим се на 2000 метара у веслању, што раније никада нисам. Изградила сам снагу и кондицију и наставићу тако. Веслање и теретана, то јест добар тренинг ме чини срећном и испуњеном.

Зато мислим да Нова година јесте нови почетак само ако се потрудиш. Иако не мења све, даје ти шансу да покушаш поново, а то је мени најважније. На грешкама се учи, али не морамо стално на својим грешкама да учимо, можемо понекад и на туђим.

Ленка Гојковић 8/1

Немам много новогодишњих жеља. Имам их неколико, али бих волела, наравно, да се све остваре.

Моја прва жеља је да добијем папагаја или хрчка. Волела бих то јер је мој пас веома стар и не воли да се игра и само спава. Друга жеља је да до краја осмог разреда имам све петице јер се моја мама љути када добијем четворку, а учим редовно... Моја трећа жеља је да породица са мамине стране има славу. Волела бих да имају славу јер не славе ни Нову годину, само за Ускрс офарбају јаја, а за Божић пале бадњак. Моја четврта жеља је да мама не виче на мене када нешто случајно лоше урадим...

Надам се да ће ми се све жеље остварити, јер ако се остваре, одмах ће за мене све бити лепше. Али, ако се сада не остваре, остварићу их сама када порастем.

Неда Косић 5/2

Када дође децембар, сви имају неку жељу за Нову годину. У следећој години волела бих да у школи прођем с просеком 5,00. Много волим када крене време празника и када дође породица коју не виђам често. Моја следећа жеља је да идем у Тунис на летовање. Видела сам да је тамо јако лепо. Плаже су чисте, море такође, а има и таласа које обожавам. Волела бих кад тамо дођем да јашем камиле. Много волим да идем на море јер се увек лепо проведем. Моја трећа жеља је да се заувек дружим са мојим најбољим другарицама. Волим да се дружим са њима јер су добре и имају велико срце. Увек када сам тужна или ми треба помоћ, ту су уз мене. Волим их свим срцем и дала бих своје срце за њих.

Желела бих свима да се остваре жеље. Такође, пожелела бих свима да лепо проведу празнике.

У вртићу "Кременко"

Тијана Барбара 5/2 Један обичај у мојој породици

Ускрс је у мојој породици један од омиљених празника јер тада проводимо време заједно и негујемо обичаје које смо наследили од својих старих.

Најлепши обичај јесте заједничко фарбање јаја на Велики петак. Тог дана мама и ја припремамо боје, травчице, разне гумице и онда почиње кување јаја, а затим користимо машту и украшавамо. Затим се јаја офарбају и по обичају који смо наследили иду у луковину и увек испадну посебно. Најзанимљивији део после фарбања је сам Ускрс. У недељу, по обичају, када устанем морам да идем по дворишту да тражим поклон који ми је донео зек. Иако сад нисам више толико мала, тај део ми је најдражи и увек се радујем. Онда следи *бићка јајима* и одбира победничког јајета. По обичају, првено јаје се увек оставља као *чуваркућа*. За ручак смо сви на окупу и трпеза увек буде богата разним ђаконијама.

Овај обичај фарбања и куца јаја за Ускрс чини тај празник посебним у нашој кући. Не ради се само о бојама и такмичењу него о времену које проведемо заједно и о успоменама које остају сваке године. Зато се увек радујем Ускрсу јер са собом доноси обичаје који нас спајају.

Јелена Лукић 8/1

Моја породица и ја много волимо Ускрс. Највише волимо куцање јајима. Понајвише се шалимо док се куцамо ускршњим јајима. То је најзабавније. Мој тата, брат и ја највише волимо јаја од моркиње. Она су јако чврста, а мама је свеједно. Она и ја фарбамо ускршња јаја. Понекад узмем на убресе фло-мастерима нацртам шаре за јаја, па онда ставим јаје у убрис и притиснем па остану те шаре. У гостима се куцамо јајима и ручамо. На Ускрс се се увек возимо по насељу јер имамо много пријатеља који исто славе овај празник.

Ускрс ми је најбољи јер се увек лепо проведемо са пријатељима и зато ми је и најзабавнији празник.

Старчево

*Наше месито чуда има,
која делимо са свима.
Ако желиш о историји знаиш,
ево идемо у Старчево.
Имамо манастир Водице,
а ноћу разиђране звездице.*

Ина Кучевић 6/3

КУЛТИватор

историја, култура и млади

уређује: **Догобор Мergen**

Историја

Избори 1938. (2)

(наставка из претходног броја)

Коалицију окупљену око Стојадиновићеве Југословенске радикалне заједнице чиниле су Народна радикална странка, Словеначка народна странка и Југословенска муслиманска организација док су око Мачековог Блока народног споразума били окупљени Хрватска сељачка странка, Самостална демократска странка, Демократска странка, Земљорадничка странка, Црногорска федералистичка странка. На изборима је од око 4.080.000 уписаних у бирачки списак гласало око 3.039.000 бирача.

Листа Милана Стојадиновића је победила са 54,1 посто гласова док је Мачекова листа освојила близу 45 процената. Међутим, према тадашњем изборном закону мандати су дељени по бановинама и то на начин да листа која добије релативну већину гласова одмах добија две трећине мандата без обзира на стваран број гласова које је у појединим бановинама и котарима добила. Стојадиновић је тако освојио преко 80

посто посланичких места. Он је након тога формирао своју трећу владу, али га је већ у фебруару 1939. кнез Павле сменио с функције због претераног зближавања са Силама Осовине.

Старчево је те 1938. године бројало око 3700 становника, а у административном смислу је припадало Дунавској бановини, територији која је обухватала Барању, Војводину, Шумадију и Браничевски округ. На том подручју Стојадиновићева листа добила је 72 посто гласова, а опозиција окупљена око Мачека 24 посто. У Срезу панчевачком у чијем саставу су били Панчево, Банатски Брестовац, Банатско Ново Село, Борча, Долово, Глогоњ, Иваново, Јабука, Краљевићево (данас Качарево), Омољица, Овча, Сефкерин, Војловица и Старчево били су постављени следећи кандидати: испред Југословенске радикалне заједнице Станмир Станковић, др Александар Прелер, Риста Моравац, Коста Радак, под окриљем опозиције наступили су др Душан Дуда Бошковић, члан Самосталне демократске странке и Миша Брајац с листе Хрватске сељачке странке - тадашњи први човек општинске управе у Старчеву, док је Љотићев „Збор“ представљао

Бранко Шурјановић. Број гласова по срезовима објавио је другог дана после избора новосадски дневни лист на мађарском језику „Јутарње новине“. У Срезу панчевачком Стојадиновићеве кандидати збирно су освојили 7437 гласова, а Мачекови 2900. За Станковића је гласало највише бирача, њих 6203, за Дуду Бошковића 2478, за др Прелера 1110, а Миша Брајац освојио је 433 гласа. Коста Радак имао је 102 гласача, Риста Моравац 23 и Шурјановић 13.

Скенирај код за емисију о Старчеву у серијалу Агро караван (Агро ТВ):

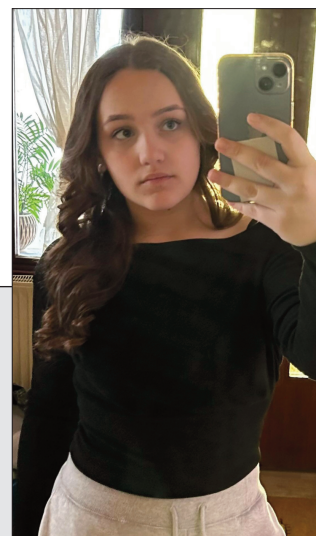

Упознајмо се...

Како се зовеш?
- **Анђела Попадић.**
Како те зову?
- **Анђела, Анђа.**
Кад си рођена?
- **5. јуна 2011. године.**
Како би себе описала у једној реченици?
- **Радознала и причљива особа.**
Школа?
- **Основна школа „Вук Стефановић Караџић“ у Старчеву.**
Ове године ће бити матура. Да ли ти растанак тешко пада?
- **Да, осам година је пролетело.**
Које наставнике ћеш памтити?
- **Разредну Весну Рајић и наставницу енглеског Мирјану Балабан.**
Коју средњу школу желиш да упишеш?
- **Саобраћајну или ту-**

ристичку.
Шта радиш у слободно време?
- **Ислазим са друштвом.**
Коју музику слушаш?
- **Све...**
Омиљена песма?
- **„Бред Пит“ од Северине.**
Омиљени певачи?
- **Џала Брат и Буба Корели.**
Омиљена певачица?
- **Теодора Џехверовић.**
Најдражи стих?
- **„Ниси ти за мале ствари, лутко моја рођена“, из песме Жељка Самарџића.**
Шта ти је важно у музици?
- **Текст.**
Шта те опушта?
- **Друштво и шетња.**
Шта гледаш на телевизији?
- **Спорт.**

Шта не гледаш на телевизији?
- **Ријалити програме.**
Омиљена књига?
- **„Лето кад сам научила да летим“ од Јасминке Петровић.**
Омиљени филм?
- **„Тома“.**
Омиљени глумац?
- **Милош Биковић.**
Омиљена глумица?
- **Слобода Мићаловић.**
Омиљени спорт?
- **Оdboјка.**
За кога навијаш?
- **За „Партизан“.**
Где излазиш?
- **У Старчеву, а понекад и у Панчеву.**
Чега се плашиш?
- **Смрдибуба.**
Шта си као мала желела да будеш кад порастеш?
- **Васпитачица.**
Шта је за тебе љубав?
- **Оданост и поверење.**

Шта ти смета код других?
- **Дволичност и манипулације.**
Твоје врлине?
- **Искреност и позитивност.**
Твоја мана?
- **Тврдоглавост.**
Најбољи другови?
- **Немања Стефановић, Андреј Јовановић, Јован Вењац.**
Најбоље другарице?
- **Јована, Хелена, Анђела, Лана.**
Шта би поручила младима у Старчеву?
- **Верујте у себе!**

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

**SVRATI NA
MINUTA**

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNICA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

**HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE**

**DISKONT PIČA
"GAJBA"**

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

**ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево**

**Користи́мо
Воду
рационално!**

Реч-две о... Драгослав Вулетић Цвика

“Голубарством сам почео да се бавим још 1974. године, када ми је мој покојни пријатељ, тада познати голубар Стева Роган, поклатио пет пари голубова. Држао сам их у једном малом кавезу, метар са метар, са танким тремом. Одмах потом сам се учланио у његово друштво “28 Војловица”. Тада је ово друштво имало 200 чланова - голубара... У то време, седам-десетих година, било је много голубара, а неки ни нису били чланови клубова већ су голубове држали само за себе, из чисте љубави. Тада сам живео као подстанар и тежио сам да имама своју кућу и голубарим као прави голубар и домаћин. Жеља и воља се остварују 1978. године када сам купио плац у Старчеву и направио помоћну зграду и на њој свој голубарник, тако да сад на истом месту имам кућу и двориште у коме весело гучу моји љубимци. Као члан “28”

друштва имао сам доста успеха са голубовима, тако да сам једне године био најуспешнији такмичар. Па, за 25 година друштва био сам други, за 50 година трећи, а у међувремену сам био и два пута други у региону. За 15 година Општинског савеза био сам 4. и до сада имам око 60 резултата. Више волим голубове из хобија, али волим и да се докажем, да покажем да моји љубимци вреде, не само код мене већ и код других голубара, као што је код Рође Петровића био један тако звани BWV голуб који је стално летео двоцифрено. Сада сарађујем и са многим и перспективним голубарима. Роберт Хучка из Војловице ми доста помаже око нове исхране и препарата...

Пошто у Старчеву тада није било друштво голубара, ми, овдашњи голубари, били смо чланови “196” друштва у Омољници, тако да сам и тамо

Драган голубар и његова признања

имао успеха. Направио сам први резултат 1985. године од 6 сати и 5 минута. Онда смо основали “461” друштво у Старчеву где сам направио први резултат и имао и прву златну алку. Као члан старчеваког друштва имао сам десетак резултата и био међу најбољима, али због несугласица поново прелазим у “28” друштво, где сам и данас члан.

Волим да судим и као судија идем да гледам лет голубова на савезним такмичењима као што су Савез Србије, Балкански савез... Колико сам до сада судио, нико није имао приредбе на моју арбитражу. Прошле године сам судио код Ацике из Малог Мокрог Луга, где је домаћин навалио да ми поклони голубове јер одавно није имао таквог судију! Корис-

ног, поштеног и правичног, како је рекао.

У кавезима имам око 250 голубова које храним и терам, али сада по новијим методама и савременим препаратима у чему ми помаже Роберт. Тако, надам се да ћу и ове године успети да направим још по неки резултат. Нажалост, остао сам недавно без супруге... Сад, уз голубарење, идем и на пецање што ми даје велику релаксацију и одмор. Волим живот и добро друштво па излазим и у Београд, јер живот је један и кратак. Поздравио бих старчевачке голубаре, као и моје, из “28” клуба и пожело бих им успешну сезону и ведро небо и све голубаре који ме познају. Ваш Цвика.

прибележио

Петров Зоран Нале

Рагби: Починју тренинзи

На другом турниру Зимске лиге за млађе категорије - петлиће и пионире, рагбисти старчевачког Борца остварили су завидан пласман и још једном показали квалитетан рад са децом и младима. До краја такмичења очекује их још један турнир крајем фебруара, а амбиције су велике. Циљ је прво место у категорији петлића, док се пионире надају пласману међу прве три екипе у Србији.

Од 2. марта тренинзи се селе на Општински стадион. Млађе категорије, петлићи, пионире и кадети, тренирају од 18:30 часова, док су тренинзи за јуниоре и сениоре од 20 сати. То је и време у коме можете да се информисате о свим условима тренирања и да се придружите рагбистима.

Паралелно са овим активностима наставља се рад на унапређењу инфраструктуре и прикупљању средстава за завршетак уређења терена и изградњу капије, како би се у будућности и међународне утакмице играле на нашем терену. Ради се и на набавци опреме за заливање и одржавање терена, што представља важан корак ка подизању услова рада на виши ниво.

- Сви тренинзи и комплетна опрема и даље су потпуно бесплатни и позивамо све заинтересоване од 5 до 105 година да нам се придруже и постану део наше рагби породице, истиче Радивој Ђосић из РК-а Борац.

Гесло

Лични утисак!

□ Отишли смо са кадетама у Баваниште да одиграмо утакмицу последњег кола првог круга Првенства Војводине. Улог је био велики, а оно што се дешавало превазилази сва очекивања. Прилазимо сали, а пун паркинг. Још је трајало загревање, а сала је била дупке пуна. Атмосфера на утакмици она права, достојна дербија! Развој ситуације на терену допринео је да се додатно зачува, баш онако како дерби старих ривала и налаже. Адреналин и код деце и код родитеља био је на високом нивоу. Све је подсећало на давне дане када су се дербији играли у Омољници, Брестовцу, Баваништу... Када се цело место тај дан дизало на ноге, када се живело за те дане... Чинило се да је одбојка на издисају, да је таква атмосфера заувек нестала... Да ли? Те вечери у Баваништу опет се осетила магична лепота одбојке, тај адреналин, захваљујући вредним људима и пријатељима из Баваништа који су као и ми, остали ретки чувари одбојкашке вајре.

В. Ковачевић

Кошарка

Међу шест најбољих!

Млађи пионири, деца 2014. годиште, забележила су велики успех заузевши прво место у јужном Банату и пласиравши се у сам врх војвођанске кошарке - међу шест најбољих екипа. На финалном турниру снагу ће одмерити са Спартаком из Суботице, Пролетером и Петровградом из Зрењанина и Фениксом из Бачке Паланке. Борац је једини клуб из мање средине, а до првог места у групи довела га је победа у Старчеву над панчевачким Крис-кросом са убедљивих 22 поена разлике - 57:35. То је била и најлепша партија коју су момци из Старчева пружили у лигашком делу - борили су се сви као један. У реваншу у Панчеву, Крис-крос је након продужетака и искључења најбољег играча Борца, победио са пола коша разлике, што није било довољно.

Деца, мини-баскет, генерација 2016, 2017. и 2018. годиште, учествовали су на 24. Међународном мини-баскет фестивалу "Рајко Жижић", заједно са преко 150 екипа. Оигране су утакмице са београдским Беовуком, ББ баскетом и КК-ом Ваљево. То је била сјајна прилика да се

види где је старчевачка кошарка.

Најмлађи чланови клуба, деца другог разреда основне школе, почетком фебруара месеца, пред препуном школском салом, угостили су другаре из КК-а Небеска удица из Панчева. Интересантна игра са обе стране измамила је прегршт аплауза расположене старчевачке публике.

Генерација 2013. годиште такмичи се са две селекције - Борац 1 и Борац 2. Прва екипа налази на другом месту, а друга екипа је у средини табеле. Борац 1 је у последњем колу дочекао КК Опово 99 и убедљиво победио са 88:22, а Борац 2, такође кући, победио је КК Тамиш 3 са резултатом 69:34.

Кадети Борца, 2009. и 2010. годиште, угостили су КК Опово 99. У интересантној и неизвесној утакмици пред препуном салом, а места није било ни за стајање, до самог краја се није знао победник. Гости су током читавог сусрета водили са пар кошева, али су Старчевци, кад је било најпотребније, прекренули у своју корист и савладали противника са 68:61.

Млађи пионири КК-а Борац

Фудбалери започели припреме

Фудбалери се враћају на терен. Прозивка је обављена у петак, 30. јануара, када је одржан и први тренинг. Тренеру Миљану Блазовићу одазвало се 25 играча. Тренинзи су свакодневни на Општинском стадиону у Старчеву. У току прелазног рока старчевачки клуб су напустили Филип Ковачевић и Стефан Раконић, а Клуб су појачали Лазар Митровић, Алекса Ковачевић, Павле Петровић и Матеја Почуча. Заказане су и четири припремне утакмице, а две су већ одигране: Железничар Панчево (омладинци) - Борац 3:1 и Борац - Долина Падини 3:0. Биће одиграна и утакмица полуфинала купа ФСП-а Панчево. Пролетни део првенства, у који Борац улази са амбицијом да се домогне баража за попуу Српске лиге, почиње 8. марта. Борац своју прву утакмицу игра пред домаћом публиком од 14:30 сати.

Из клуба обавештавају све симпатизере ФК-а Борац да је у току акција прикупљања средстава за куповину лед-семафора који би красио Општински стадион, а све то поводом обележавања стогодишњице постојања клуба која се обележава ове године. Сви заинтересовани могу да се јаве Зорану Пејићу Мујкету, на број телефона 065/809-4541, или Ивану Николићу Кликету на број телефона 064/127-2013.

П. Орешковић

Голубари СРБ-461 прославили славу

Друштво одгајивача голубова српских високолетача "СРБ-461 Богојављење" прославило је своју крсну славу, Богојављење, у својим просторијама у Дому културе у Старчеву. Као и до сада, свештеник Малетић је обавио славски обред и пожелео овом друштву успех у даљем раду. Након резања славског колача голубари су поделили награде својим члановима који су током протекле године имали највише успеха у раду, а најуспешнији такмичар у протеклој години је Драган Станојевић са освојених 47,5 бодова. Уз славску трпезу, голубари су прославили своје успехе надајући се да ће идуће године њихови голубови летети још дуже.

Резултати:

У оквиру савезних такмичења најбоље резултате су остварили:

Балкан - сениори - Драган Станојевић 10:24

Србија - сениори - Драган Станојевић 10:05

Регион - сениори - Драган Станојевић 7:53 и Рајко Перошевић 8:09

Општина - сениори - Душан Станковић 6:54

Друштво - сениори:

1. место Горан Стојковић 8:24

2. место Јанош Антоци 8:05

Друштво - јуниори:

Перошевић и Станојевић

1. место Зоран Ђуришић 7:05

2. место Ненад Милосављевић 6:46

Посебан успех је постигао Зоран Ђуришић који је остварио изузетно време лета од 12:27 за регион-сениоре и са тим резултатом освојио прво место у нашем региону.

П. Станковић

Одбојка: бронза за Борац у Клеку

Одбојкашки клуб Борац наставља да ниже успехе са својим млађим категоријама. После јуниора, који су недавно постали вицешампиони Војводине, сада су заблестали и њихови млађи тимски другови.

Прошлог викенда је у Клеку одржан финални турнир Првенства Војводине за пионире, са ког су се најмлађи одбојкаши Борца вратили окићени бронзаним медаљама.

У првом полуфиналном дуелу млад Старевци су изгубили од екипе СК Волеј са 3:0, а потом је истим резултатом зрењанински Пролетер савладао Стражилово. Пораз у

полуфиналу није пореметио пионире Борца, па су у дуелу за бронзано одличе засијали пуним сјајем и тријумфовали над Стражиловом са 3:0. У борби за победнички пехар СК Волеј је победио Пролетер са 3:0.

Предвођени тренером Ненадом Вулином, још један велики успех старчевачке одбојке остварили су: Угљеша Вулин, Андреја Аксић, Данило Иванков, Данило Стефанов, Андреј Јовановић, Страхиња Рњак, Сергеј Горуновић, Андреј Величковић, Максим Ђорђевић, Огњен Омајев, Иван Оморац и Александар Ђорђевић.

Трећи у Војводини

Треба истаћи да најбољег блокера на турниру у Борац у овој екипи има и једног репрезентативца, то је Данило Иванков, а да је за

А. Ж.

Борба под обручима

Загревање пред утакмицу

КК Старчево је наставио други део сезоне у сјајном ритму и већ на старту уписао важну победу. У првом колу савладана је екипа Нагетса резултатом 71:62. Лидер и најдоминантнији играч на паркету био је Милутин Видић, који је постигао чак 30 поена и предводио тим до убедљивог тријумфа. Утакмица је била изузетно занимљива, са доста преокрета, али је Старчево у завршници показало квалитет и сигурно привело меч крају.

У наставку сезоне уследио је тежак изазов против екипе Колосеума, једног од најјачих тимова у лиги. Наш тим није био у најбољем ритму, додатно ослабљен изостанком неколицине кључних играча, што се одразило на игру. Колосеум је славио резултатом 79:61, али упркос поразу, Старчевци се нису обрुकали, а екипа је показала изузетну борбеност.

Последња утакмица у овом делу наставка првенства донела је дуел против Опова. Била је то тврда и неизвесна утакмица, са јаким одбранама на обе стране. Опово се максимално "стегло" у дефанзиви, али је Старчево ипак успело да изнесе меч у своју корист и слави резултатом 56:52. Још једна важна победа за наш тим.

Наредног викенда Старчевце очекује дерби против Рагација - прави тест форме и карактера екипе.

П. Перовић

Џудо: Успеси полетараца

"Академија Јочић" је почела нову сезону и одмах на почетку је са млађом групом, полстарцима, учествовала на међународном џудо турниру "Оками опен" који је одржан у Новом Саду. Наступ је био успешан - истакли су се Димитрије Морар који је освојио злато и Филип Јелић са бронзом, док су остали "Академци" имали по неки пораз, али и лепу победу.

У наредном периоду џудисте очекује много великих такмичења. У "Академији Јочић" се надају лепим успесима и бројним медаљама. Овај клуб је и даље отворен за све нове чланове и позивају се деца да дођу, виде и осете лепоту овог племенитог спорта.

Ж. М.

Пред полазак на турнир

СТАРЧЕВАЧКЕ

www.starcevo.org.rs

старчевачки спорт и на Интернету